

Grækere mere dystre end postkommunistiske stater i Europa

14. dec., 2016 – Den Europæiske Union har gjort befolkningen i et af sine kernelande mere dystre og pessimistisk end i de postkommunistiske lande, der har været udsat for frihandelschokterapi som en del af, at de skulle blive »demokratiske«. Dette var det resultat, som en årlig undersøgelse med titlen, »Livet under overgangen«, kom frem til, og som blev udført af den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) og Verdensbanken, der har udsurgt husstande i postkommunistiske lande i Europa (inklusive tidligere Sovjetrepublikker) siden 1991. I år besluttede de at inddrage Grækenland i undersøgelsen pga. nedskæringspolitikken, som landets kreditorer kræver.

Undersøgelsen viste, at flere end 92 % af grækere sagde, at gældskrisen havde berørt dem, mens 76 % af husstandene havde lavere indkomst pga. nedskæringer i lønninger eller pensioner, tab af jobs, forsinket eller suspenderet aflønning, eller færre arbejdstimer. Kun en ud af 10 grækere var tilfredse med deres finansielle situation, og kun 24 % med livet generelt; dette sammenlignet med 72 % i Tyskland og 42 % i Italien, de to vestlige lande, der blev brugt til sammenligning. Det er interessant, at også Italien faldt under de 48 % i gennemsnit i de postkommunistiske lande.

Kun 16 % af respondenterne i Grækenland forudså, at deres situation ville forbedres hen over de næste fire år, sammenlignet med 48 % i postkommunistiske lande, og med 35 % og 23 % i Tyskland og Italien, hhv., hvilket ses i faldet under de 48 % i gennemsnit i postkommunistiske lande, som rapporten også bemærker.

»Dette signalerer, at, på trods af de nylige politiske forandringer og bestræbelser på at gennemføre økonomiske reformer, der har fundet sted i landet, så ser grækere ikke en forbedring af deres situation i den umiddelbare fremtid«, siger rapporten.

Regeringens politik øger fattigdom og hjemløshed i Tyskland

14. dec., 2016 – Den seneste udgave af den årlige »Fattigdomsrapport«, udgivet af den tyske regering, viser, at stigningen forsætter med hensyn til, at folk er forgældede og hjemløse, samt andre aspekter af fattigdom – et direkte resultat af Finansministeriets nedskæringspolitik med det »sorte nul« på budget-balancen. Flere end et ud af fem børn lever under »risiko for fattigdom«, fordi deres familier har under 60 % af den gennemsnitlige minimumsindkomst; et ud af 20 børn lever allerede i fattigdom uden håb om at komme ud af det.

Flere end 2 mio. husstande – dvs., omkring 4 mio. borgere – er håbløst overforgældede; og antallet af registrerede hjemløse er steget fra 80.000 for fem år siden og til nu, 330.000.

Den nye rapport, der kun fastslår situationen i 2015, vil imidlertid ikke blive publiceret i sin helhed før starten af 2017.

Lyndon LaRouche:

'Hold op med at være bange; Gå derud og vind!'

Leder fra LaRouchePAC, 13. oktober, 2016 – Der er gode grunde til ærlig frygt i øjeblikket. I verden som helhed er der en fare for atomkrig pga. fejlregninger, hvis det da ikke skyldes faktisk anstiftelse på vegne af London/Saudi-Arabien/Hvide Hus-aksen; der er lidelser og konflikter; og der er de moralsk fordærvede, amerikanske valg. Men ånden af mod til at overvinde ondskab og fare blev demonstreret i USA den 28. september, da Kongressen med et overvældende flertal underkendte Obamas veto af JASTA-loven, om spørgsmålet om at stille Saudi-Arabien til ansvar for masse mord, der blev begået på amerikanske jord og mod amerikanske borgere. Kongressen blev, af den moralske kraft, der kom fra befolkningen, vores mobilisering og lederskabet af familierne til ofrene for 11. september-angrebene, tilskyndet til at gøre det rigtige.

Vi har nu atter et presserende behov for denne samme ånd. Det, der kræves, er at tvinge Kongressen til at træde sammen og genindføre Glass-Steagall for at bryde med finanskollapset og krigspolitikken. Der er intet andet – det være sig en ny regel, et sagsanlæg, endnu en høring, en fordømmelse, en appel, en undersøgelse, osv. – der vil virke.

Se på USA netop nu, hvor livsbetingelserne er ved at kollapse – med en produktion, der lukker ned, et landbrug i krise og en smuldrende infrastruktur, der ikke engang kan klare forudsigelige, årstidsbaserede storme. Sundhedssystemet befinder sig i et katastrofalt kollaps, der plyndrer dyrebare husstandsindkomster og dømmer mange til døden som følge af

sygdomme, der kan helbredes, men som ikke længere vil blive behandlet under det bankerotte Obamacare-system.

For Obama og hans controllers er dette en succes. I sit seneste skriveri hævder Obama, »Ud fra næsten enhver målestok er dette land bedre, og verden er bedre, end det/den var for 50, 30 eller endda 8 år siden.« (Artiklen er »Barack Obama: Now is the Greatest Time to be Alive« (Nu er den bedste tid at være i live i), i november-udgaven af wired.com, hvor Obama er gæsteredaktør for innovationens fremskudte grænser). Han er ikke kun en løgner; han er en dræber. Inden for hele kategorier af amerikanere stiger dødsraten som følge af narko, økonomisk krak, ubehandlede sygdomme, sindssyge, sårbarhed over for katastrofer, terrorisme og fortvivlelse. Og i et par tilfælde er amerikanske borgere blevet dræbt gennem Obamas »tirsdags-dræbermøder«, der sanktionerer mord uden om retsvæsenet.

I dag er Obama i Pittsburgh, hvor han deler podie med en førende fortaler, Atul Gawande, for fjernelse af »overdrevne« sundhedsydelse i Amerika – hvilket vil sige, at slå folk ihjel. Anledningen er Det Hvide Hus' Konference om de Fremskudte Grænser den 13. oktober, og det nominelle tema er innovative teknologier. Gawande promoverer på nationalt plan en dokumentar, »Being Mortal« (Om at være dødelig), om tidlig død. Hans seneste artikel fordømmer »epidemien af for meget sundhedsydelse« i USA. Med andre ord, Hitlers sundhedspolitik ved navn T-4 (Tiergarten Strasse 4, Berlin), gående ud på at fjerne »overskydende« mennesker. Dette er, hvad arten af Obamas Lov om et Budgetrigtigt Sundhedssystem – skabt i London – lige fra begyndelsen har været.

Andre på stabslisten for dette Hvide Hus-arrangement omfatter Anousheh Ansari, den private rumastronaut, der skal opreklamere galskaben med »Mars-rejser«, så Obama, der går efter at nakke NASA, kan skryde om at støtte fotos af rummet.

Lyndon LaRouche talte, da han blev briefet om dette og

billedet af verden i dag, om ikke at bukke under for frygt. For det første, »Når man har med en dødsensfarlig fjende at gøre, så bukker man ikke under for frygt. Man koncentrerer sig om at fjerne ham!« Tag initiativ til handlinger, der vil gøre præcis dette. Han sagde, »Hold op med at være bange; gå derud og vind.« Vi kan være med til at styrke de sociale processer for, at folk ikke giver efter for frygt – i betragtning af, hvad vi netop har præsteret med JASTA. LaRouche forklarede, at folk prøver på at overleve under frygtelige betingelser, med inflation i leveomkostningerne – for sundhedsydelser og basale livsfornødenheder. Nogle mennesker, der tidligere var optimistiske, er nu tilbøjelige til at give efter og opgive. Men, »vi må ikke give efter«.

Summa summarum sagde LaRouche: »Der er en vis form for frygt, som er en god frygt.« Det er, når man siger: »Vi vil ikke finde os i mere af dette.«

Verdensbankens præsident: 'Uden Kina ville vi end ikke have en chance for bare at tænke på at afskaffe ekstrem fattigdom'

9. oktober, 2016 – Med det, der meget vel kan have været den eneste, fornuftige kommentar, der er ytret af deltagere i det netop afsluttede IMF/Verdensbank-møde den 7. – 9. okt. i Washington, D.C., svarede Verdensbankens præsident Jim Yong Kim det følgende på en journalists spørgsmål om Kinas rolle i

at opnå det erklærede mål om at afskaffe ekstrem fattigdom frem til året 2030:

»For det første: Uden Kina ville vi end ikke have en chance for bare at tænke på at afskaffe ekstrem fattigdom. Kina har i løbet af de seneste to til tre årtier løftet 700 millioner mennesker ud af ekstrem fattigdom. Så der findes stadig mennesker, der lever i ekstrem fattigdom, men der er ikke så mange. Kina er fast besluttet på at bringe dette antal ned til nul i en meget nær fremtid. Med hensyn til vores arbejde i Afrika, så er det selvfølgelig ét af de steder, hvor vi må fokusere mest på at afskaffe ekstrem fattigdom.«

Men bortset herfra, så opsummerede en lederartikel, udgivet af *Jamaican Observer*, præcist forløbet: »IMF og Verdensbanken har ingen løsning på global økonomisk elende.« IMF udstedte faktisk et slutkommunikat: men i det omfang, man overhovedet kan forstå deres jargon-ordflom, så lyder deres forslag til en politik som et anti-Hamilton-manifest:

»Den monetære politik bør fortsat være tillempet«; »strukture reformer er afgørende for at øge potentiel vækst og ville have fordel af synergier med andre politikker«; og »vi vil overvåge potentielle finansielle stabilitetsrisici, associeret til langvarigt lave eller negative rentesatser, systemiske markedslivviditetsrisici og ikke-bank-intervention«.

Foto: Et fattigbarn på en losseplads, et sted på vores klode ...

Send USA's Kongres tilbage

for at vedtage Glass-Steagall – Det er for sent med en handlingslammet Kongres

Leder fra LaRouchePAC, 6. oktober, 2016 – Amerikanere bør ikke tolerere en Kongres, der afholdt høringer om at »gå hårdere frem mod Wall Street«, for dernæst i månedsvis at holde pause, mens Wall Street hver dag overfalder bankindskydere, små virksomheder, folk med realkreditlån og almindelige arbejdende mennesker.

Wall Street-giganterne er i færd med at plyndre deres indskyder- og udlånsbanker, oppuste deres spekulative kasinoafdelinger og har kurs mod en finansiel nedsmeltning, der udløses af de bankerotte europæiske bankgiganter. I dag dukkede der endnu en skandale op, der handlede om Wells Fargo, som snyder sine kunder fra små virksomheder i sine salgsafdelinger for almindelige banktjenesteydelser; og en ny afsløring af Deutsche Bank, der skaber mange derivatkontrakter, med det formål at få værdipapirer eller forpligtelser til at »forsvinde« fra bankens regnskab, på lignende vis som Enron. Deutsche Banks massive portefølje af derivater, den største i verden, klassificeres også som den farligste i verden, i stand til at trække snesevis af storbanker med sig i krakket.

Millioner af amerikanere indser nu – lige i tide – at en genvedtagelse af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov er den eneste måde, hvorpå man kan standse den om sig gribende kriminelle aktivitet i banker som Deutsche Bank og Wells Fargo, samt genoprette et sundt banksystem, før det bliver for sent for den amerikanske økonomi.

Det er nu for sent for hundreder af kongresmedlemmer at give det vage indtryk af, at de »gerne ville« bryde Wall Street-

bankerne op. Det amerikanske folk må tvinge dem til at vende tilbage til Capitol Hill og rent faktisk gøre det, ved at genindføre Glass-Steagall.

De, der mener, at kun endnu et krak à la 2008 endelig vil få nationens officielle, valgte folk til at genindføre FDR's politik, må tænke om igen. Et krak vil i stedet presse dem til i panik at vedtage endnu en bankredning, denne gang endnu større, og som vil forarme økonomien og det amerikanske folk endnu dybere. De må formås at vedtage Glass-Steagall, før dette krak finder sted.

Dette vil blot påbegynde arbejdet med at genoplive vækst, produktivitet og produktiv beskæftigelse i den amerikanske økonomi, efter Bush' og Obamas 15 års fiasko. Men det vil skabe muligheden for en statslig kreditpolitik i tradition efter Roosevelt, ny infrastrukturudvikling, fremskyndet videnskabeligt fremskridt og et genoplivet rumforskningsprogram.

Men, Glass-Steagall og et nyt, økonomisk paradigme er nu et spørgsmål om liv eller død. Obamas mislykkede økonomiske vækst, hans nederlag mht. handelsaftaler samt Ruslands strategiske succes i Syrien driver nu Det Hvide Hus mod en direkte fremprovokering af krig med Rusland. Der er enorm opposition i Europa og Asien, men »planlægning« af det, der kunne blive til Tredje Verdenskrig, er i gang i Obamas Hvide Hus og Forsvarsministeriet.

Giv Kongressen – i deres distrikter for at føre en dyster, intet-valg valgkampagne – besked på at vende tilbage og vedtage den nødvendige lovgivning, der kan trække landet op af krisen, en lovgivning, som oplyste amerikanere kræver. Det er for sent for en Kongres, der er handlingslammet[1]; det skal gøres nu.

Foto: Wells Fargo er impliceret i endnu mere snyderi og løgn, denne gang over for sine små virksomhedskunder.

[1]'Lame duck' – Betegner en periode, hvor valgte embedsfolk eller en valgt gruppe stadig sidder efter et fejlslagent forsøg på at vinde et valg, og så indsættelse af en efterfølger – hvilket resulterer i en handlingslammet regering (i dette tilfælde Kongressen, -red.).

'Hvis Deutsche Bank kollapser, og hele systemet med det ... så taler vi om intet mindre end overlevelse midt i ubeskriveligt kaos'

Paris, 30. sept., 2016 (Nouvelle Solidarité) – En fransk analytiker siger, at, om Deutsche Bank bliver reddet eller ej, så er der ingen garanti for, at systemet ikke falder. Charles Sannat, en skarp, uortodoks finansanalytiker, der ikke mangler humor, analyserer i dag på sin blog, »Insolentiae«, hvad konsekvenserne af DB's bankerot, og også af en eventuel bailout, vil være.

Sannat gennemgår markedernes og oligarkernes argumenter. Vil DB blive reddet? Ja, »Da Deutsche Bank stort set er i systemisk størrelsesorden, så vil, hvis den falder, hele verden falde med den, og derfor bliver den reddet.«

Har vi midlerne? »Ja, selvfølgelig ... Det er nok bare at trykke penge, og Mario Draghi varmer allerede maskinerne op i kælderen.«

Hvad med derivaterne? »Jamen, det er kun på papiret (potentielle engagementer såsom f.eks. en garanti), i virkeligheden er det noget mindre problematisk. Hvor meget mindre? Svært at sige, men hvem bekymrer sig? ... vi skaber de nødvendige penge.«

Hvad med inflation? »Frygt ikke. På kort sigt er det ikke penge, der vil cirkulere i systemet«, men blot for at fylde hullerne op, dvs., det er en »likviditetsfælde«.

Det virkelige problem er et »politisk problem« for Merkel, siger han. Det er umuligt for hende at gå tiggergang til ECB om en billion euro for at redde DB, hvilket vil smide hele det der med »germansk stregthed« ud af vinduet«!

Sannat spekulerer, at det, de vil gøre, er at gennemføre det alligevel, ved at gøre det til et europæisk problem og bringe andre insolvente europæiske banker ind, som Santander fra Spanien, de italienske banker osv., og så gøre det til en europæisk bailout.

Bør vi gå i panik? »Hverken mere eller mindre end sædvanligt«, siger Sannat. Dette er et godt eksempel, der viser, at »intet er blevet løst« og at gå bort fra banker og ind i håndgribelige aktiver: guld, jord, lidt kontanter – »og glem ikke et par poser ris og dåsemad ...«

»Hvis DB kollapser, og hele systemet med det ... så taler vi om intet mindre end overlevelse midt i ubeskriveligt kaos. Det er grunden til, at jeg tror, de vil redde bankerne én gang til, minimum, og så starter det hele forfra igen om to år.«

Billede: »Ligningen om de blinde, der fører de blinde« (hvorved de alle uvægerligt trimler ned i grøften). Pieter Bruegel den Ældre, 1568.

Verden er ved at gå op i sømmene;

Vi skal ikke have propaganda, men løsninger!

Af Helga Zepp-LaRouche

Europas regeringer og betydningsfulde kræfter i USA må tilslutte sig det koncept, som Kina og BRIKS-landene fremlagde i forbindelse med det nylige G20-topmøde i Hangzhou: et »win-win«-samarbejde mellem alle verdens nationer, for at løse menneskehedens fælles problemer og omgående realisere en ny finansarkitektur og skabe en ny orientering for verdensøkonomien, der er baseret på videnskabelig og teknologisk innovation. Kort sagt: de gamle præmisser med geopolitik må smides over bord, og hele menneskehedens almene vel må udgøre udgangspunktet for løsningen af alle disse kriser.

Download (PDF, Unknown)

**Vestens død er nu åbenlys;
men en fuld økonomisk og**

social genopbygning, FDR-stil, er nu mulig

Leder fra LaRouchePAC, 22. sept. 2016 – Prøv engang at tage et overblik fra oven over tilstanden i USA. Hvad ser du?

Befolkningen befinder sig i en tilstand af sammenbrud, på randen af borgerkrig. De seneste dages begivenheder i Charlotte demonstrerer endnu engang desperationen hos de fattige, der er sat uden for indflydelse, kombineret med raceskel og racefordomme, der, som et lyn fra en klar himmel, kan blive den gnist, der antænder et kaos. Ikke alene drives ungdommen ud i stofmisbrug; deres afhængighed promoveres af en afsindig præsident. Banksystemet er ved at disintegrere, Wall Streets og Londons kasinomentaltitet har ødelagt realøkonomien og skabt en derivatboble, der er mere end dobbelt så stor som den, der i 2008 fremprovokerede finansiel fallit. De seneste 15 års evindelige krige for »regimeskifte«, under Bush og Obama, har forøget terroristernes rækker i enorm grad samtidig med, at det har kostet milliarder af dollars og overgivet hele nationer i hænderne på barbariske forbryderbander, samt fremprovokeret en flygtningekrise, der er ved at flå Europa fra hinanden, og som skaber højrefløjsbevægelser, der ikke er set siden fascisternes og nazisternes æra. Politistatsstrukturens overvågning i USA fortsætter hæmningsløst, til trods for, at dette blev afsløret af en modig Edward Snowden for år tilbage.

Og dog ligger sandheden om disse grusomheder udbredt for os alle, i dagens klare lys. For-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne, med Deutsche Bank i spidsen, står afsløret som værende uigenkaldeligt bankerotte, alt imens befolkningen i stigende grad forarmes. Narkotikaepidemien har ramt alle lokalsamfund i Amerika, inklusive selv små, landlige områder.

Hollywoods perverse, virkeligheds-simulerende vold er nu blevet til virkelighed på de sene nyheder. Den kendsgerning, at vores præsident står på terrorismens side, er blevet afsløret af frigivelsen af de 28 sider (af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport, fra 2002, om 11. september-begivenhederne 2001), og af Obamas åbenlyse forsvar for de saudiske sponsorer af terrorisme, gennem hans meddelelse om, at han vil nedlægge veto imod JASTA-loven, til trods for, at denne er blevet enstemmigt vedtaget af Kongressen, der ligeledes har lovet, at den vil gøre Obamas veto ugyldigt. Som begivenhederne i Syrien i denne uge har bevist, så vil Det Hvide Hus og Pentagon, med djævelens vold og magt, starte en krig mod Rusland og Kina selv på et tidspunkt, hvor resten af verden ser hen til Rusland og Kina som den eneste kilde til udvikling og win-win-samarbejde, som det sås på G20-topmødet i Kina tidligere på måneden. I denne uge bragte den kinesiske premierminister Li Keqiang dette »G20/win-win«-perspektiv ind i FN's institutioner, hvor kineserne var vært for 16 organisationer (FN's Udviklingsprogram (UNDP), Verdenshandelsorganisationen (WTO), Den internationale Valutafond (IMF), Verdensbanken osv.) på et forum med en dagsorden for den nødvendige udvikling i hele verden.

Vi kunne blive ved.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, med en vurdering af dette svangre øjeblik i historien, at, hvis de \$5 billion, der er blevet brugt på Bush/Obama-krige, samt de \$1 billion, som Obama har til hensigt at spendere på at modernisere USA's lager af atomvåben, i stedet blev brugt på at genopbygge USA, på at restaurere og udbedre manglen på infrastruktur, opføre nye byer langs med nye højhastigheds-jernbanelinjer (som Kina har gjort), genopbygge 'rustbælterne', hvor den amerikanske industri engang nød fremgang, organisere CCC-korps (Civilian Conservation Corps; opr. statsligt FDR-hjælpeprogram for unge arbejdsløse mænd) med det formål under et genopbygningsprogram at skaffe jobs, uddannelse og rehabilitering for de millioner

af glemte og stofafhængige unge; atter finansiere videnskab og klassisk kultur, især i vores degenererede skolesystemer – hvis alt dette, og mere endnu, blev gjort, som det blev gjort af Franklin D. Roosevelt under hans New Deal, så ville der ikke være nogen krig og intet økonomisk kollaps.

Det første skridt – efter i denne uge at gøre Obamas veto mod JASTA ugyldigt – må være det samme som Roosevelts første skridt: at lukke Wall Street ned, implementere Glass-Steagall og udløse en enorm skabelse af kredit, der kanaliseres ind i den fysiske og sociale genopbygningsproces. Dette Nye Paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche har kaldt det, er allerede sat i værk af Kina og Rusland og breder sig på daglig basis i hele verden. Spydspidsen, der skal bringe denne proces tilbage til Amerika, er også sat i værk af LaRouche-bevægelsen, centreret omkring Manhattan, og inspirerer befolkningen gennem klassisk musik, videnskab og sandfærdige og optimistiske alternativer til modkulturens hæslighed og forfald, der i dag dominerer livet i Amerika.

Som Thomas Paine[1] engang sagde: »Dette er tider, der prøver menneskers sjæle.« Det var trods alt netop denne inspiration, med at hellige sit liv til skabelsen af en produktiv fremtid for hele menneskeheden i en krisetid, der gjorde Amerika til det, det engang var, og atter må blive. Disse kommende dage og uger vil blive historiske, enten for det gode eller det onde, afhængig af graden af mod og kreativitet hos verdens borgere.

Foto: Da den sorte operasangerinde Marian Anderson (1897-1993) i 1939 blev nægtet at optræde i Washingtons Constitution Hall af gruppen 'Den Amerikanske Revolutions Døtre', trådte Eleanor Roosevelt i protest ud af gruppen og var med til at arrangere en anden koncert på trapperne foran Lincoln Memorial. Fremme af klassisk kultur i befolkningen var et af Eleanor Roosevelts utallige sociale engagementer.

[1] Thomas Paine (1737-1809) var en engelsk-amerikansk kritisk skribent, der udfordrede magthaverne. Hans bog Common Sense, som opfordrede til amerikansk selvstændighed, dannede grundlag for den amerikanske uafhængighedserklæring, sammen med hans Crisis.

Obama er en britisk agent, og han vil handle i overensstemmelse hermed, indtil han sparkes ud af embedet

Leder fra LaRouchePAC, 15. sept. 2016 – Præsident Barack Obamas fortsatte trussel om at nedlægge veto mod JASTA-lovforslaget er en klar påmindelse om, at USA's præsident i realiteten er en agent for det britiske system, og han vil gøre præcis, hvad den britiske krone giver ham besked på – og give pokker i det amerikanske folk. Lyndon LaRouche advarede i dag om, at ingen bør forvente, at Obama vil gøre det rigtige ved at underskrive JASTA-lovforslaget og dermed gøre det til lov og lade retsvæsenet tage sig af det saudiske monarki, der muliggjorde angrebene den 11. sept., 2001.

»Obama vil vride sig og lave undvigemanøvrer om spørgsmålet, lige til det sidste – og så vil han nedlægge veto mod JASTA – med mindre der kommer en sådan udladning af pres fra det

amerikanske folk, at han ikke har andet valg», erklærede LaRouche. »Til syvende og sidste er Obama en britisk agent, og han vil handle i overensstemmelse hermed.«

LaRouche tilføjede, »Obama er et falsum og skal ryges ud«. Obama holdes kunstigt oppe ved hjælp af en række Store Løgne, der faldbyses af de amerikanske mainstreammedier, der gentager regeringens løgne, inklusive den sindssyge påstand om, at den amerikanske økonomi er forbedret, lønningerne på vej op, arbejdsløsheden på et lavpunkt, osv. Dette er løgn alt sammen, som enhver ærlig amerikaner, der kommer fra den 90 % store, laveste indkomstgruppe, ved. Henvend 93,5 mio. amerikanere i den arbejdsføre alder er ikke engang medregnet i arbejdsstyrken. Den Store Løgne-kampagne, der holder Obama kunstigt oppe, kan smadres. USA er blevet et land med ubegrænset statistisk forfalskning.

Lige så vel som, at JASTA-lovforslaget må vedtages nu, hvad enten det sker ved at tvinge Obamas hånd, eller det sker gennem en overvældende vedtagelse i Senatet og Repræsentanternes Hus, der gør et veto fra Obama ugyldigt, således må også Glass-Steagall omgående vedtages som lov – inden den totale disintegration af det transatlantiske finanssystem finder sted, hvilket kan ske når som helst. Forlad jer ikke på Elizabeth Warren (demokratisk senator) til at føre an i denne kamp – hun er for kompromitteret af sine partiske ønsker om at forsvare Obama og Hillary Clinton. »Få det bare igennem!«, sagde LaRouche igen i dag.

De handlinger, som det britiske Underhus (House of Commons) traf beslutning om i denne uge, hvor de smed David Cameron ud af dennes plads i parlamentet pga. hans rolle i krigen i Libyen, baseret på løgne, er et signal om at vågne op og foretage en lignende handling, som den amerikanske Kongres skal gennemføre over for Barack Obama. Han skal sparkes ud af embedet nu.

Blandt Obamas mange forbrydelser er den brutale måde, hvorpå

han terroriserede og dernæst brugte Hillary Clinton, især omkring invasionen i Libyen og mordet på Gaddafi. Denne handling, hvor Hillary Clinton fuldstændigt gav efter for Obama og herefter ikke mere blev den samme, var begyndelsen til Obamas krigsfremstød mod Rusland og Kina. LaRouche forudsagde dette, dengang Gaddafi blev myrdet, og alt, hvad der siden er sket efter disse begivenheder i 2011, har bevist, at han havde ret. Faren for en krig med Rusland og Kina har nu nået et punkt, hvor hele menneskeheden er i fare, hver eneste dag, hvor Obama fortsat sidder ved magten og kan starte en atomar verdenskrig. Og som begivenhederne i den seneste uge klart har demonstreret for offentligheden, så er Hillary Clinton nedbrudt, og hun må trække sig.

Det amerikanske folk har desperat brug for hjælp og for, at man tager i betragtning, hvilken dårlig forfatning, det befinder sig i. I stedet er Romklubben atter dukket frem med krav om et globalt folkemord, tilsløret af dens påstand om, at »en procents vækst« er alt, hvad verden behøver, og at det Ny Silkevejsprogram bør skrottes. Romklubben er stadig det samme redskab for folkemord, der lancerede den oprindelige Malthus-kampagne med Grænser for Vækst tilbage i 1972. Dengang førte Lyndon LaRouche og LaRouche-bevægelsen an i afsløringen af Romklubben som en bande morderiske løgnere, hvis sande dagsorden var at slå milliarder af mennesker ihjel – den præcis samme dagsorden som det britiske monarkis, og som klarest er blevet udtrykt af den royale gemal, Prins Philip.

Denne politik må nu endelig lægges i graven.

Foto: Kong Salman af Saudi-Arabien byder præsident Barack Obama farvel, Saudi-Arabien, den 27. januar, 2015. (Foto: Det Hvide Hus)

Anbefalet læsning (dansk):

»Skræmmekampagne om global opvarmning er befolkningsreduktion – ikke videnskab!« (EIR-rapport i forbindelse med COP 2015,

Paris)

»Det britiske Imperiums politik, der drejer sig om befolkningsreduktion ... for at reducere verdens befolkning med milliarder af mennesker«, EIR-hovedartikel.

Vi må vække samme lidenskab i befolkningen, som udtrykkes gennem Mozarts Requiem og Benjamin Franklins »En Republik, hvis De kan bevare den.«

Uddrag af LaRouchePAC Fredags-webcast 2. sept. 2016.

Matthew Ogden: ... På hjemmefronten har vi en meget intens kampagne, der nu optrappes, for at genindføre Glass-Steagall; og for at styre kræfterne til at gennemtvinge en vedtagelse af dette lovforslag, før præsidentvalget finder sted (8. nov.). Dernæst har vi indsatsen for at genåbne en fuld undersøgelse af terrorangrebene den 11. september (2001); med frigivelsen af de 28 sider må dette nu fortsætte med at forfølge de ti tusinder af andre sider, der fortsat tilbageholdes. På denne front befinder vi os én uge fra 15-års dagen for disse

forfærdelige angreb den 11. september; og vi vil se en række koncerter, der vil finde sted i New York City – det kan Diane (Sare) fortælle os mere om – med en opførelse af Mozarts *Rekviem*, der vil blive opført i katedralen i Brooklyn, en stor kirke i Manhattan og andre steder, for at mindes ofrene for disse angreb, og for at bringe retfærdighed ...

Ogden: Diane, du er lige nu selvfølgelig midt i at arrangere 15-års mindehøjtideligheden og seminaret, og med at lede aktivistbegivenhederne i New York City. Så, kan du tage den herfra?

Diane Sare: Jeg vil faktisk gerne lige træde et skridt tilbage; for én af de ting, som senator Graham sagde om, hvorfor, det var så vigtigt (for senator Grahams indlæg om retfærdighed for ofrene for 11. september, se fredags-webcast, med engelsk udskrift, her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14486>).

Han sagde, at der var tre grunde: én var spørgsmålet om juridisk retfærdighed for familierne til de mennesker, der blev dræbt; To, et temmeligt indlysende spørgsmål, som er spørgsmålet om sikkerhed. Hvis vi ikke udrydder disse netværk, er de der, for at blive brugt igen. Og tre, som jeg mener, er virkelig vigtigt og ikke kan overdrives, og det er spørgsmålet, om folk stoler på deres regering. For, når USA's befolkning først kommer dertil, hvor de ikke længere stoler på regeringen, hvilket er, hvor vi næsten er nu, så mister man republikken. Vores republik, der går helt tilbage til Nicolaus Cusanus' ideer og *Concordantia Catholica*[1], hviler på dette spørgsmål om de regeredes tilsagn (konsensus). Hvis man ikke stoler på sin regering, vil man ikke give sit tilsagn til, at den repræsenterer én. Det, som hr. LaRouche har sagt de seneste dage, er, hvad vi har set mellem det gennembrud, der fandt sted med vores arbejde som drivkraft, og så kongresmedlemmerne Jones og Lynch, der bogstavelig talt truede – ikke helt med disse ord – men som sagde, vi ved, at vi er immune, hvis vi læser dette (de 28, hemmeligholdte sider) ind

i Kongressens protokol; og så det, der sker med Glass-Steagall mht. partiernes valgplatforme, er, at disse kongresmedlemmer begynder at blive tvunget til at repræsentere deres befolkning.

Jeg sætter dette i en international sammenhæng, med det, der nu er forestående med møderne i Vladivostok, der finder sted netop nu (2. – 3. september), og G20-topmødet (3. – 4. september); og det transatlantiske system er totalt bankerot. Der er intet, som Obama og den nuværende opstilling, den Europæiske Centralbank; hvad har de at tilbyde verden? Negative rentesatser? Lad dine penge stå hos os, og vi vil få dig til at betale for det! Med andre ord, de kan intet gøre; men hvad har vi med Rusland og Kina? Kinas arbejde – som folk, der følger os på vores hjemmeside, vil have set på vores onsdags-udsendelse; det Nye Paradigme-show om spørgsmålet om Månens bagside, eller udsendelsen torsdag aften (Manhattan-projektet). Der er et helt univers, der åbner sig for os – vi begynder med Solsystemet – med dette samarbejde, som Asien kan tilbyde. Kineserne er vært for G20, og de har gjort præsident Putin til æresgæst. Dernæst er [den egyptiske] præsident al-Sisi endnu en æresperson ved dette møde. Hvad er Obamas respons? Han tror, at han dér vil gennemtvinge [handelsaftalen] Trans Pacific Partnerskab, som er dømt til at blive et totalt flop, en fuser. Russerne gjorde, i et interview i *Xinhua* før dette møde, det ganske klart, at Moskva og Beijing behøver Washington som partner. Det gjorde mig glad som amerikaner, for jeg mener, at USA bør være en partner i dette her. Og, paradoksalt nok, sagde den person, der blev interviewet, at Washington kan være en kompleks og uforudsigelig partner.

Så jeg vil sige, at vores job som amerikanere er – vi har på en måde fået en mission, at andre, meget betydningsfulde ledere siger, at USA ønskes som en skattet partner i dette Nye Paradigme. Det er vores opgave at yde dette partnerskab, ved at stille dette kriminelle [amerikanske] regime, vi har,

stolen for døren. Noget af det, vi så med 11. september, er, at mørklægningen er fortsat igennem to regeringer; at Obama har været ikke alene medskyldig i dette, men med sin politik i regionen har bidraget til ISIS' vækst, al-Qaedas vækst, og deres mulighed for at rekruttere. Vi har i løbet af disse seneste år mistet næsten 4500 soldater i Irak, som man nu ved, var en total løgn og et bedrageri; det var konklusionen af Chilcot-undersøgelsen. Med hensyn til spørgsmålet om 11. september, så er spørgsmålet: Vil vi se retfærdigheden ske fyldest? Og retfærdighed betyder ikke hævn eller gengældelse; det betyder, vil vi genrejse vores nation til at blive til noget, hvor folk vil ønske at give deres tilsagn til at blive regeret af denne regering?

Når man ser på spørgsmålet om Mozart, og hans *Rekviem*, som vil blive opført, og som vores (Schiller Instituttets) kor vil deltage i og arbejder med; Mozarts engagement var dette. Han var en tilhænger af den Amerikanske Revolution; han var tilhænger af ideerne om at skabe en republik, og han blev myrdet. Hans arbejde blev fjernet; hans bidrag; det, han kunne have gjort, hvis han havde levet længere. Dette musikstykke har levet videre, fordi det har en udødelig egenskab; som faktisk legemliggør spørgsmålet om menneskelig kreativitet. Vi ser her en respons fra de mennesker, der er engageret i denne opførelse, med, at de udvikler en form for lidenskab, der nok altid fandtes i dem. Men, fordi de har mulighed for at deltage i noget, der vil blive så intenst og så smukt, og som har en mission i den virkelige verden, så bliver de igen lidenskabelige; hvilket er noget, jeg mener, har manglet. Alle kan komme i tanke om samtaler, de har haft med venner og naboer, om det forestående valg, eller noget andet; og befolkningen er blevet lidenskabsløs, hvilket er grunden til, at folk ikke handler, når de burde, eller når de kan.

Jeg har en fornemmelse af, at vi virkelig står over for et betydningsfuldt gennembrud, som USA vil blive en del af; selv om mange mennesker i USA ikke fuldt ud forstår, hvorfor det er

her, og hvordan de blev engageret i det.

Ogden: Absolut! Jeg vil blot følge dig i det, du netop sagde, Diane. I sin tale i Press Club citerede senator Graham den ofte citerede anekdote af Benjamin Franklin under Forfatningskonventet i Philadelphia; da en kvinde spurgte, »Hvad har De givet os?«, svarede han, »En republik, hvis De kan bevare den«. Den lidenskab, som senator Graham har udvist omkring dette, hvor han har bevaret sin rolle og sin kamp igennem 15 år for frigivelsen af disse dokumenter; hvor kommer denne lidenskab fra? Selv om FBI forsøgte at intimidere ham personligt og gav ham besked på at trække sig, fordi han ser dette – som det også skal ses – som et eksistentielt spørgsmål for den Amerikanske Republik. Ikke kun ud fra et juridisk standpunkt og et standpunkt om national sikkerhed, men som selve vores nations overlevelse som en republikansk form for regering. Jeg vil hævde, at vi ser på præcis den samme form for eksistentielt spørgsmål, når det kommer til genindførelsen af Glass-Steagall. Selvfølgelig omfanget af det transatlantiske systems implosion, som vi står overfor – hvis dette her kommer ned over os, uden det nødvendige lederskab på plads omkring genindførelsen af Glass-Steagall og lignende, for at beskytte det amerikanske folk fra konsekvenserne af denne form for finanskrise – så ville denne republik ikke overleve.

Muligheden er umiddelbart forhånden, for at gå med i den nye, finansielle arkitektur, og for at skabe de produktive vækstbølger, som denne nation aldrig før har set; som ville overgå selv det, vi så under FDR's New Deal, hvis vi tilsluttede os den Nye Silkevej, der netop nu ledes af Kina og andre. Så det er den samme form for lidenskab, der også må anvendes til dette spørgsmål.

*Hele fredags-webcastet, med engelsk udskrift, kan ses her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=14486>*

Et dansk uddrag af webcastet, omhandlende spørgsmålet om Glass-Steagalls betydning, kan ses her:

[1] Se: Specialrapport: »En dialog mellem kulturer: En hyldest til Nicolaus af Cusa«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14486>

Står Tyskland på tærsklen til et politisk jordskælv?

4. september 2016 – Med Angela Merkels CDU, der har lidt et svidende nederlag i hendes egen hjemstat Mecklenburg-Vorpommern, hvor CDU fik færre stemmer end det fremmedfjendske parti AfD (Alternativ for Tyskland), der kom ind på en andenplads efter SPD, er knivene nu fremme om, hvem, der skal efterfølge Merkel som partileder og kanslerkandidat. Dårlig, som Merkel har været, så kunne nogle kandidater gøre CDU efter Merkel endnu værre. En mediekampagne promoverer 'beastman' Jens Spahn, der profilerer sig med både en anti-islamisk kampagne, så vel som også som en fortaler for nedskæringspolitik.

Forrige søndag, den 28. august, støttede *The Guardian* Spahn som kansler. (<https://www.theguardian.com/world/2016/aug/28/jens-spahn-man-who-could-replace-merkel-interview-germany> "Meet Jens Spahn, the MP for Steinfurt and Borken, deputy finance minister and, if some commentators are to be believed, Germany's chancellor-in-waiting.")

Guardian roser Spahn, der i øjeblikket er vicefinansminister, for at være en ven af Storbritannien. Spahn er tilhænger af frihandelsaftalen mellem Storbritannien og EU: »Begge sider, og især Tyskland, har stor interesse i stærke, økonomiske bånd. Hvis man kan have en frihandelsaftale med USA, med Canada og endda med det kommunistiske Vietnam, så kan vi også få en fornuftig handelsaftale med Storbritannien, hvis viljen er til stede.«

The Guardian siger, at Spahn afviste EU's udsættelse mht. at ratificere en frihandelsaftale med Amerika og Canada, som udelukkende grundet i tyske reservationer med rødder i anti-amerikanske fordomme. At indgå en aftale med Storbritannien, sagde han, ville blive lettere at kommunikere rent politisk. »De fleste tyskere har et positivt billede af Storbritannien, og jeg tror, ikke, at de fleste tyskere er imod frihandel i sig selv.«

Spahn selv gjorde sin dræber-mission klart mandag, den 29. august, da han krævede, at penge fra pensionsfonde skulle investeres i aktier. I et interview med *Süddeutsche Zeitung* sagde han: »Overalt, hvor det er muligt, må vi skære ned på garantier til fordel for flere chancer for at opnå vinding«, og »vi bør investere på en smartere måde de penge, der ikke skal bruges i de næste 12 måneder«.

USA og Europa: Det er Glass-Steagall versus en finansiell nedsmeltning af de

transatlantiske økonomier, med massedød i befolkningen til følge

Hr. LaRouche ...»Hvis man ikke gennemtvinger Glass-Steagall, som udgangspunkt for en sådan total omstrukturering af hele USA's finansielle og monetære system«, og selvfølgelig også udstrækker det til Europa; »så vil et enormt antal mennesker dø. Det er den enkle kendsgerning.«

Uddrag af LaRouchePAC Fredags-webcast, den 2. september 2016. Hele webcastet inkl. engelsk udskrift kan ses her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14486>

Matthew Ogden: God aften. Det er den 2. september 2016, og dette er vores ugentlige fredags-webcast på larouchepac.com. Med mig i studiet i aften har jeg Jeffrey Steinberg fra EIR, og via video to medlemmer af LaRouchePAC Politiske Komite: Dave Christie fra Seattle, Washington, og Diane Sare fra New York City-området. Velkommen til jer begge to.

Vi havde en diskussion med Lyndon og Helga LaRouche for et par timer siden. Det er helt klart, at vi står ved et punkt, hvor tre, meget afgørende initiativer, som LaRouche-bevægelsen har stået i centrum for i flere år, nu kulminerer. For det første står vi umiddelbart foran G20-topmødet; topmødet i Vladivostok er i gang; og to uger efter disse begivenheder træder FN's Generalforsamling sammen. Det er helt åbenlyst, at man tager initiativerne til at skabe en ny, finansiell arkitektur for planeten omkring udviklingen af den Nye Silkevej. Jeg vil blot ganske kort nævne, at, hvis man ikke har set den endnu, så har vi en fremragende, ny, 20 minutter lang video (på larouchepac.com – se den danske hjemmeside, inkl. udskrift: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14429>) »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Den går i dybden med meget af

indholdet i *EIR's* rapport af samme navn. Den må I bestemt se, hvis I ikke allerede har.

På hjemmefronten har vi en meget intens kampagne, der nu optrappes, for at genindføre Glass-Steagall; og for at styre kræfterne til at gennemtvinge denne vedtagelse, før præsidentvalget finder sted. Dernæst har vi kampagnen for at genåbne en fuld undersøgelse af angrebene den 11. september (2001); med frigivelsen af de 28 sider må man nu gå videre med at forfølge [frigivelsen] af de ti tusinder af sider, der fortsat tilbageholdes. På denne front befinder vi os nu én uge fra 15-års dagen for disse forfærdelige angreb den 11. september, og vi vil se en række koncerter, der vil finde sted i New York City – det kan Diane fortælle meget mere om – med en opførelse af Mozarts Rekviem, som vil blive opført i Brooklyns katedral, i en stor kirke i Manhattan og andre steder, for at holde en mindehøjtid for ofrene for disse angreb, og for at bringe retfærdighed [for dem]. Dette vil finde sted samtidig med et strategisk seminar, der sponsoreres i New York City om samme emne. Og samtidig foregår der et kraftigt initiativ for at gennemtvinge en afstemning i Repræsentanternes Hus – forhåbentlig i næste uge, før mindedagen – om JASTA-lovforslaget (Justice against State Sponsors of Terrorism Act; Loven om Retsforfølgelse af statslige sponsorer af Terrorhandlinger). Kongressen vender tilbage fra ferie i næste uge.

Som en del af dette fremstød var tidligere senator Bob Graham i Washington D.C. i forgårs, hvor han deltog i en betydningsfuld pressekonference, som han holdt i National Press Club. Både Jeff Steinberg og jeg selv havde mulighed for at deltage i konferencen, og vi vil fremlægge nogle uddrag af denne pressekonference som en del af vores udsendelse i aften.

Men før vi kommer til det, vil jeg gerne begynde med den diskussion, vi havde med hr. LaRouche for blot et par timer siden; især om nødvendigheden af at lancere en omgående mobilisering omkring genindførelsen af Glass-Steagall. Så for

at introducere dette spørgsmål, vil jeg læse det spørgsmål, vi har fået fra institutionelt hold til i dag, og som blev forelagt hr. LaRouche. Jeg vil bede Jeff Steinberg om at uddybe det, som hr. LaRouche sagde som respons til dette spørgsmål. Det lyder:

»Hr. LaRouche, De har advaret om, at, med mindre USA's Kongres handler – og handler her i september – for at genindføre Glass-Steagall som det første skridt i en langt større omskabelse af den økonomiske og monetære politik, så har hele det transatlantiske system kurs mod en nedsmeltning. Vil De venligst uddybe vigtigheden af at vedtage Glass-Steagall under den næste Kongressamling, umiddelbart efter Labor Day (mandag, den 5. september)?«

Jeffrey Steinberg: Hr. LaRouche var meget ligefrem; han sagde: »Hvis man ikke gennemtvinger Glass-Steagall, som udgangspunkt for en sådan total omstrukturering af hele USA's finansielle og monetære system«, og selvfølgelig også udstrækker det til Europa; »så vil et enormt antal mennesker dø. Det er den enkle kendsgerning.« De europæiske storbanker, der er fuldstændig viklet ind i de store Wall Street-banker, har en beholdning til nominelt billioner, hvis ikke hundreder af billioner af dollars, af derivater og insolvente lån og anden hasardspilsgæld, så vil man ikke have nogen som helst mulighed for på nogen som helst måde at omstøde den situation, vi har i USA's økonomi lige nu; og det samme er tilfældet for Europa. Nemlig [den situation], at der er et sammenbrud i produktiviteten; tro ikke på tallene for jobskabelse, for virkeligheden er den, at 93,5 millioner jobkvalificerede amerikanere i den arbejdsføre alder står uden arbejde. For de har opgivet at finde et job; og de er derfor aldrig blevet talt med i arbejdsstyrken i det hele taget. Hertil kommer, at et voksende antal mennesker nu finder, at de er henvist til at arbejde deltids; undertiden et par timer om dagen i flere forskellige jobs, fordi der ikke er nogen fuldtidsjobs inden for produktion til rådighed i økonomien. Der er en masse

parasit-jobs; der er en masse andre jobs, der, i en sund, voksende økonomi, ville være nødvendige og nyttige. Men, når man har et sammenbrud i produktion, som vi har i USA og Europa, og når man oven i dette lægger denne form for massive bankkrise – en finansboble, der overgår den i 2008; så har man en perfekt storm for noget, der vil resultere i massedødsfald.

Glass-Steagall er det første skridt; det er på ingen måde totaliteten af det, der må gøres. Hr. LaRouche har fremlagt de Fire Nødvendige Love, fire hovedinitiativer, der må tages for at genrejse produktiviteten; for at skabe ægte, produktive jobs. Men udgangspunktet må være at opbryde og udskille de legitime, kommercielle bankfunktioner fra de spekulative aktiviteter, der fuldstændigt har plyndret de kommercielle bankers indskyder-grundlag, siden Glass-Steagall blev ophævet (1999). Begge de politiske partier (Demokrater og Republikanere) har i deres valgplatforme støttet en genindførelse af Glass-Steagall; dette var ikke bare en rutineting. Der var en kamp under Republikanernes konvent mellem folkene i Platform-komiteen; der var et aggressivt fremstød for at gennemtvinge en vedtagelse af Glass-Steagall. Så begge partier har taget stilling. Der er lovforslag fremsat i begge Kongreshuse, og man skal og må vedtage det; ikke efter præsidentvalget, og ikke under 'lame duck'-sessionen, men i løbet af den kommende 2-3 uger lange periode, der starter på tirsdag, den 6. september, den aften, hvor Kongressen vender tilbage. Onsdag bliver den første, hele dag, hvor Kongressen har sammentræde. Dette må være én af denne Kongressamlings allerførste handlinger i løbet af denne overgangs-samling; og det vil ikke ske, med mindre der finder en total mobilisering af det amerikanske folk sted. Der er betydningsfulde institutioner, fra AFL-CIO (USA's største fagforening) og til diverse borgerrettighedsgrupper, der er med os i dette spørgsmål om Glass-Steagall. Men det kræver en absolut fokuseret og hård og laserlignende intervention. Og der er nok ikke noget, der opsummerer dette mere klart end det, som hr. LaRouche gentagne gange har sagt i løbet af de seneste dage:

Nemlig, at, hvis man ikke vedtager Glass-Steagall; hvis man ikke intervenserer for at sikre, at Kongressen gør det, så kan man dø som følge af det.

Den græske premierminister Tsipras siger, EU er på vej ud over klippekannten

28. august 2016 – Den græske premierminister Alexis Tsipras sagde i dag, at Grækenland forventer en gældssanering ved udgangen af 2016, således, at landets økonomi kan komme sig.

Rapporteret af Reuters sagde Tsipras: »Grækenland har overholdt sin del af aftalen og forventer, at dets partnere gør det samme. Vi anmoder ikke blot, men kræver og forventer særlige forholdsregler, der vil gøre vores gæld erholdelig, som en del af den aftale, vi gennemfører.

Denne [gældssanering] vil blive fulgt op af et reduceret [budget] overskud efter 2018, hvilket vil åbne op for en økonomisk genrejsning.«

Hans bemærkninger faldt første gang i et interview i søndags med den lokale Athen-avis, *Real News*.

Tsipras sagde til *Real News*, at den Europæiske Union »var en søvngænger, der havde kurs mod klippekannten«, siden Stabilitetspagtens budgetlove for nedskæringer havde skabt en dyb ulighed medlemslandene imellem.

Hvis den tyske finansminister Wolfgang Schäubles »dogme for et højhastigheds-Europa og økonomiske zoner for billig arbejdskraft ikke opgives, vil Europa blive bragt ud på randen af opløsning«, citerer *Real News* Tsipras.

Iflg. de officielle tal er Grækenlands økonomi skrumpet med en fjerdedel på seks år, og den officielle arbejdsløshedsrate ligger på 23,5 %, sagde Reuters.

Læs også: *EIR-temaartikel: »Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld«*

Bank of Englands rentesækning betyder kollaps i pensionsaftaler

5. august 2016 – Bank of Englands rentesækning betyder kollaps for pensionssystemet i Storbritannien. Selskaber, der stadig tilbyder aftaler om pensionsopsparinger, vil se omkostningerne ved disse stige til uholdbare niveauer. Hyman Robertson, en pensionsrådgiver, sagde til *The Guardian*, at rentesækningen betyder en stigning på £70 milliarder i det beløb, som selskabsaftalerne har behov for, for at imødegå deres forpligtelser over for medlemmerne af pensionsaftalerne. Dette bringer de totale omkostninger op på £2,4 billion.

»For at sætte det ind i en sammenhæng, så er BNP i Det forenede Kongerige (UK) p.t. £1,8 billion. Dette har skubbet det samlede underskud i UK's selskabs-pensionsaftaler op på £945 milliard – det værste nogensinde«, lød det.

Mange selskaber har allerede lukket deres pensionsaftaler for nye medlemmer; andre afslutter dem totalt.

Tom McPhail fra finansrådgiverne Hargreaves Lansdown sagde, at monetær politik »havde vist sig at være en temmelig ubehagelig medicin for pensionsaftaler«.

»Den støtter muligvis værdipapirer og holder økonomien i omdrejninger, men den (monetære politik) driver også udbetalinger på annuitetsopsparinger ned og driver de finansielle forpligtelser for pensionsaftalerne op«, sagde han. »Det betyder, at arbejdsgivere må pumpe flere og flere penge ind i pensionsaftaler, og den enkelte person må indbetale mere og mere til sin personlige pension, hvis de vil købe en annuitet.

For meget af denne medicin er ikke sundt for nogens finanser, og især ikke sundt for pensionsaftaler med faste udbetalinger; der er fare for, at det faktisk kan slå patienten ihjel. Regeringen bliver snart nødt til at gribe ind.«

De vestlige samfund er i færd med at kollapse – et Nyt Paradigme, eller

en Ny Mørk Tidsalder

Det eneste, der stadig står, er kravet om Glass-Steagall, som i Kongressen og internationalt anerkendes som resultatet af Lyndon LaRouches ubøjelige kampagne hen over de seneste årtier, for at opdrage og mobilisere befolkningen og de politiske institutioner til at forstå, at udelukkende kun en tilbagevenden til den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelts krig mod Wall Street kan omstøde det igangværende kollaps af de vestlige økonomier.

26. juli 2016 (Leder) – Blodige massedrab fylder nu hver dag medieoverskrifterne i alle den »avancerede sektors« nationer:

* En afsindig, tidligere ansat på en japansk institution for mentalt handikappede angreb og skar halsen over på 19 beboere og sårede yderligere 26 alvorligt, efter at han havde skrevet et brev til parlamentet, hvor han forklarede, hvad han havde til hensigt at gøre, som et udslag af »velgørende« medlidenhedsdrab;

* To terrorister angreb en kirke i Frankrig, hvor de skar halsen over på en præst og en nonne, før de selv blev dræbt af politiet. IS tog ansvaret for angrebet og bar således ved til det opildnede anti-muslimske bål i pressen.

* To selvmordsbombemænd fra al-Shabab sprængte deres køretøj i luften uden for en FN-fredsbevarende base i Somalias hovedstad, hvorved de dræbte 12 personer;

* To teenagere blev dræbt og 16 andre såret i Ft. Myers Florida, USA, da tre andre teenagere åbnede ild mod en gruppe mennesker uden for en natklub;

* Og i Tyskland fandt den femte drabsepisode på en uge sted, da en mand dræbte sin læge og sig selv på et hospital.

Dette er blot dagens tabstal. De er ikke alle terrorangreb, da

nogle af dem er udført af mennesker, der er drevet til vanvid af deres håbløse situation i samfundet, eller voldskulturen, eller af de psykose-inducerende videospil og »populærunderholdningen«, eller af narkotika, eller af alle disse ting.

Det er et symptom på en døende kultur. Alt imens millioner drives fra deres hjem i Sydvestasien af Obamas politik for evindelige krige for »regimeskift«, og alt imens medierne i Vesten hyper Obamas løgn om, at Rusland og Kina er »aggressorstater«, der styres af diktatorer, som må konfronteres militært, så får befolkningen besked på at slutte sig til de politiske konventioners Romerske Cirkus og samle sig til støtte for ledere, der kun har mere økonomisk ødelæggelse og global krig at tilbyde dem.

Men, hjernevasken er ved at falde fra hinanden. I USA har begge de politiske partiers konventioner været fiaskoer, der har frembragt kandidater, som et flertal af befolkningen hader, og som efterlader deres partistruktur i total forvirring. Det eneste, der stadig står, er kravet om Glass-Steagall, som i Kongressen og internationalt anerkendes som resultatet af Lyndon LaRouches ubøjelige kampagne hen over de seneste årtier, for at opdrage og mobilisere befolkningen og de politiske institutioner til at forstå, at udelukkende kun en tilbagevenden til den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelts krig mod Wall Street kan omstøde det igangværende kollaps af de vestlige økonomier.

Roosevelts berømte udtalelse, »det eneste, vi har at frygte, er selve frygten« er arbejdsprincippet i mobiliseringen af befolkningen til at gøre en ende på denne galskab – sammen med LaRouches advarsel imod enhver form for pragmatisme. Ingen delvise forholdsregler er mulige i en verden, der står ansigt til ansigt med termonuklear krig. Lederne af Det forenede Kongerige (UK) og De forenede Stater (USA) er, af deres egen regering, blevet bevist at være krigsforbrydere, gennem udgivelsen af Chilcot-rapporten i England og de hidtil

hemmeligholdte 28 sider af Den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, 2001, i USA. Blair, Bush og Obama er blevet bevist skyldige i at lancere illegale aggressionskrige og i samarbejde med (eller kontrol over) terrorister, der skulle forfølge disse krige. Og alligevel er de fortsat på fri fod, og Obama sidder stadig i Det Hvide Hus, med fingeren på atomknappen.

Obamas fremstød for krig med Rusland og Kina er også i fare. Putin og Lavrov har trukket Tyrkiet ud af mobiliseringen for krig med Syrien og Rusland, mens Kina har trukket hele Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) ud af mobiliseringen for krig med Kina. Verden ser hen til Rusland og Kina for lederskab og udvikling, i stedet for Vestens nedskæringspolitik og krig. Selv de europæiske nationer begynder at se vanviddet i fremstødet for krig med Rusland, og i stedet se det gavnlige i fred og udvikling gennem samarbejde.

Det Nye Paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche har foreslået, baseret på menneskehedens fælles mål, er inden for rækkevidde, hvis Vestens borgere har modet til at følge Schiller Instituttets lederskab med »Den Nye Silkevejs« udvikling for hele verden, og med Friedrich Schillers vise ord om, at vi både må være patrioter i vore nationer, og samtidigt være verdensborgere.

Foto: Den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov den 26. juli 2016, før en bilateral samtale på sidelinjen af ASEAN. (Foto: USA's Udenrigsministerium)

Gennemfør Lyndon LaRouches forslag, før Soros og venner gør det af med Deutsche Bank

26. juli 2016 – George Soros og andre gribbe har i flere uger været i gang med 'shorting'[1] af Deutsche Banks aktier og har tjent masser af penge og tvunget DB-aktier ned i værdi. Edward Misrahi, tidligere partner i Goldman Sachs og en ledende hedgefond-direktør (Ronit Capital), har ikke alene indrømmet, at han bedriver shorting mod Deutsche Bank, men rådede investorer til at gøre det samme, med det perspektiv, at Deutsche Bank bliver nationaliseret, og at alle kan få en bid af kagen. Misrahi kom med sine udtalelser i et interview med Raoul Pal fra Real Vision TV.

Raoul Pal: »Hvis du skulle vælge én short, hvor ville den så være?«

Edward Misrahi: »Det her kan skabe vanskeligheder for mig. Der er én handel, som jeg tror, du vil synes om. Jeg mener, at den bedste forsikring for at gardere sin ryg, som findes lige nu, er at satse på Deutsche Bank.«

Pal: »Jeg mener, at de er ved at gå ned med flaget.«

Misrahi: »For resten, så mener jeg, at de (DB) vil blive nationaliseret. Jeg tror, at det, for mig at se, er den bedste gardering (hedge), nogen portefølje kan tilbyde.«

[1] **Shorthandel:** At shorte aktier er en mulighed for at tjene penge i et faldende marked eller ved kursfald i enkelte aktier. At shorte indebærer at du som kunde sælger aktier som

du ikke ejer.

Tysklands BaFin bekræfter den grimme sandhed bag bail-in

26. juli 2016 – EIR har på et tidligt tidspunkt afsløret, at den europæiske lov om bail-in, Direktivet for Genrejsning og Opløsning af Banker (BRRD), udelukker derivater. En forklaring på bail-in, der i 2015 blev udgivet af den tyske Føderale Finansielle Tilsynsmyndighed, eller BaFin, bekræfter dette med sine egne embedsmænds ord. BaFin indrømmer ligeud, at derivater er så komplekse, og at det ville tage så lang tid at udrede, at en bail-in-procedure ikke vil være i stand til at håndtere dem. Ergo vil de ikke medgå til bankopløsningen.

»Eftersom de (derivaterne) er baseret på så komplekse kontrakter, er det knap nok muligt fyldestgørende at udregne disse posters forpligtelser og regnskabsmæssige værdi således, som en bail-in-procedure kræver det.« Det »giver derfor mening først at ignorere forpligtelser, der er forbundet med de nævnte vanskeligheder og risici. Kun, hvis de øvrige forpligtelser ikke rækker til at dække tab og genkapitalisering, bør man inkludere dem.«

EIR har yderligere afsløret, at BRRD indeholder en klausul, der sluttelig ekskluderer fra bail-in enhver forpligtelse, hvis annullering ville udgøre en fare for »systemets stabilitet«.

I går gav *Süddeutsche Zeitung*, med citater fra BaFin-rapporten, en idé om, hvad dimensionen af en bail-in ville være under en stor bankkrise. Hvis man havde gennemført en bail-in i tilfældet Commerzbank i 2008, ville det have involveret en ekspropriering af aktieindehaveres, obligationsindehaveres og bankindskyderes penge til en værdi af 80 milliard euro.

Briterne til bankindskydere: Gør jer klar til at betale for, at vi bruger jeres penge

26. juli 2016 – NatWest, der ejes af Royal Bank of Scotland (og derfor af den britiske regering), har advaret sine kunder i et brev, der siger, at den kunne introducere negative rentesatser for indskud (NIRP). Ifølge avisen *The Guardian* sagde NatWest i brevet: »De globale rentesatser er fortsat på meget lave niveauer, og er på nogle markeder i øjeblikket negative. Afhængig af de fremtidige markedsbetingelser kunne dette resultere i, at vi tager renter for bankindeståender.«

Det vil sige, at I skal betale os for vores ret til at bruge jeres penge. Var der nogen, der sagde 'stormløb på banken?'

NatWest er den første britiske bank, der overvejer at tage renter for indskud, men de er ikke de allerførste; i sidste sagde ABN Amro, en stor hollandsk bank, til sine kunder, at

det, pga. exceptionelle markedsbetingelser, kunne blive nødvendigt at pålægge negative rentesatser engang i fremtiden.

Foto: Stormløb på en bank i Berlin, 1931. (Bundesarchive).

Lyndon LaRouche: Produktivitetsraterne skal i vejret – i modsat fald overlever hverken USA eller Europa

25. juli, 2016 (Leder) – London/Wall Street-banksystemet har kurs mod et krak, og den grundlæggende årsag er den fuldstændige stagnation af den økonomiske vækst, men navnlig stagnationen i produktiviteten i de europæiske og amerikanske økonomier.

Den amerikanske finansminister Jack Lew bragte sit embede i miskredit ved det nyligt afsluttede G20-møde i Kina, da han opfordrede de andre lande til at gøre alt, hvad der stod i deres magt, for at øge deres økonomiske vækst, men sagde, at den amerikanske økonomi ikke behøver nye forholdsregler til kreditudstedelse eller investering. Den økonomiske vækst i USA er så lav, at Lew har behov for at bruge europæisk nulvækst til at puste sig selv op. Kina – hvis økonomiske fremgang og

kredit har holdt verden oppe i et årti, og hvis økonomiske vækst er fire gange den amerikanske – sagde sandheden ved dette møde: »Situationen i den globale økonomi er dystert«, som Kinas handelsminister sagde.

Kina fortsætter med at skabe store mængder kombineret offentlig og privat kreditudstedelse (estimeret til \$240 milliarder alene i juni) til investeringer såvel i Kina, langs med det Økonomiske Silkevejsbælte og den Maritime Silkevej, samt i Afrika, Mellemøsten og Sydamerika – såvel som også til sit rumforsknings- og teknologiprogram, det mest dynamiske i verden i dag. Men de finansielle kræfter i London og på Wall Street, der gør verdensøkonomien »dystert«, skramler fortsat henimod et nyt finansielt krak med en økonomi, der ikke har nogen kapitalinvestering, er uden produktivitet og uden profit.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, lagde ikke i fingrene imellem i sin kommentar til Lews forsvar for en død økonomi. »At sætte den form for standard betyder i virkeligheden fallit«, sagde LaRouche.

Den politik må lukkes ned. Produktivitetssraterne for de realøkonomiske aktiviteter skal i vejret igen – ellers vil det hele eksplodere. USA og Europa vil ikke overleve. De kan overleve, hvis man gør, hvad der skal gøres. Og det er at sørge for, at videnskab bliver motoren for økonomiens reelle produktivitet.

Det er ligeledes videnskab, der vil være motor for menneskers og husstandes reelle indkomststigninger.

Studier af USA's økonomiske historie kalder perioden 1935-1970 for »amerikansk produktivitets guldalder« på grund af den totale produktivitets vedvarende vækstfaktor – en vækst i produktiviteten, der kan tilskrives teknologiske fremskridt snarere end blot anvendelse af flere arbejdstimer og mere kapital. Væksten kulminerede under Franklin Roosevelts New

Deal og de store infrastrukturprojekter med benævnelsen »De Fire Hjørner«, der voksede med 3,3 % om året. Det voksede stadig med lige under 3 % om året i 1960'erne under JFK, med det måske vigtigste infrastrukturprojekt af dem alle, nemlig NASA's Apolloprogram, der bragte mennesket til Månen med et potentiale til at nå endnu længere ud.

IMF, den Europæiske Centralbank og USA's Nationale Kontor for Økonomisk Forskning taler konstant om den totale produktivitets vækstfaktor og følger den nøje, alt imens de overhovedet ikke er i stand til at frembringe en sådan vækstfaktor. IMF har netop rapporteret, at, i årtierne under Bush og Obama var denne vækstfaktor i USA var 0,5 % om året, og at nu, i 2016, er den omkring nul. I »højproduktive« Tyskland, har den også været på 0,5 % om året.

Kina, som sagde sandheden ved G20 om den globale økonomis »dystre tilstand«, har haft en vækstfaktor i den totale produktivitet på 3,1 % om året siden 2004, ifølge den seneste undersøgelse, der er foretaget ved Harvard. Det er, hvad den Nye Silkevej og det kinesiske måneprogram skaber.

LaRouche har siden 2013 udtrykt dette behov som »de fire love«: Genindfør Glass/Steagall-bankregulering (begge de politiske partier er nu, på papiret, enige med ham). Skab statslige institutioner til udstedelse af ny kredit, der er rettet mod vækst i produktiviteten. Invester i de mest højteknologiske infrastrukturprojekter, med rumforskning i spidsen. Fokusér på at skabe gennembrud i videnskabens fremskudte grænse, som er videnskab og teknologi inden for termonuklear fusion, inklusive fusionskraft og fissions/fusions-fremdrift til rejser i rummet.

»I modsat fald vil det hele eksplodere. USA og Europa vil ikke overleve.«

Kinas forpligtende engagement mht. at forøge hele befolkningens arbejdskrafts produktive evne, som

eksemplificeres i bygningen af De Tre Slugters dæmning, som ses afbildet her, har resulteret i en vækstrate fire gange så stor, som den aktuelle vækstrate i USA.

**POLITISK ORIENTERING den 21.
juli 2016:**

**Kupforsøget efter
rapprochement mellem Tyrkiet
og Rusland//
og den tjetjenske vinkel
Se også 2. del**

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

**»Drama Infernale« ... og
LaRouches initiativ for**

Deutsche Bank er eneste udvej

17. juli 2016 (Leder) – Verden konfronteres med et *Drama Infernale*, lyder overskriften til lederartiklen i økonomisektionen af søndagens udgave af det tyske *Welt am Sonntag*. Ikke alene står det italienske banksystem umiddelbart foran en nedsmeltning, med 360 milliard euro i uerholdelige lån, men hele det europæiske finansielle system er ligeledes bankerot – med den derivat-tyngede Deutsche Bank øverst på listen – rapporterer de nervøst.

Men virkeligheden er langt værre, end selv denne oprørte redegørelse indikerer. Hele det transatlantiske finansielle system er gået op i limningen, bemærkede Lyndon LaRouche i en diskussion med sine medarbejdere i weekenden, og det blev viderebragt ved begyndelsen af udsendelsen den 16. juli, i Dialog med Manhattan Projektet. Dennis Speed fra LPAC opsummerede her LaRouches bemærkninger:

»Systemet giver ikke mulighed for et eneste sikkert punkt. Forlad jer ikke på nogen rationel respons fra nogen gruppe. Dette her står på randen af en generel, global krise. Derfor er folks adfærd den, at de går totalt i panik; man vil ikke få nogen rationel respons på dette tidspunkt. Forsøg ikke at forlade jer på nogen, forsøg ikke at udvælge nogen person. Dette er en nødsituation med et problem, der haster, og vi må håndtere det ud fra dette standpunkt.«

Denne nødaktion er centreret omkring LaRouches krav om at bruge en engangs-redning til at reorganisere Deutsche Bank, baseret den myrdede bankier Alfred Herrhausens principper, for at indlede en transformation, med baggrund i en konkurs, af hele det transatlantiske finansielle system og udløse reel, menneskelig produktivitet.

I en yderligere diskussion i søndags udtalte LaRouche:

»Vi må have en positiv politik med en hyperaktiv

produktivitet. Man må skabe produktivitet, reel produktivitet, ikke, at nogen holder på deres penge, eller deres penge til at spekulere for. Og spørgsmålet er: Vil vi skabe de elementer af produktivitet, som behøves for at komme fri af det, der er sket med os, gennem folk, der har forsøgt at undertrykke ting og gå uden om ting hele vejen? Der kommer problemet ind. Hvis man ikke hævder en politik, baseret på disse principper, vil man igen havne i det samme, gamle rod.»

»Vi må vinde indflydelse på alle personer«, fortsatte LaRouche, »for hvis der ikke er enighed mht. hvad det er, man skal varetage, så får vi anarki. Og det betyder at gå tilbage til nulpunktet, eller under nulpunktet. Det er problemet. Det er spørgsmålet. Dette er, hvad man må respondere til. Hvis man ikke responderer til det, er man ingenting, så har man totalt smidt enhver fornuft ud. Og dette er den eneste måde at håndtere dette på.»

I vores internationale kampagne for at gennemføre LaRouches dramatiske Deutsche Bank-initiativ, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, løber vi ind i uventede grader af raseri i befolkningen i hele Europa, imod Deutsche Bank og alle bankierer, et raseri, som står i vejen for deres forståelse af LaRouches krav.

»I Tyskland havde vi en uventet, virkelig uventet bølge af had mod Deutsche Bank«,

bemærkede Zepp-LaRouche.

»Konservative industrifolk, mangeårige tilhængere (som man aldrig ville have forventet ville sige noget sådant), de reagerede totalt voldsomt og sagde: 'Lad dem gå bankerot! Luk dem ned! Hvorfor skulle vi bruge én krone mere på at redde disse kriminelle slyngler?' Og jeg mener, at det er det, folk ikke rigtig kæmper sig igennem.

For Herrhausen-princippet handler ikke bare om at redde Deutsche Bank; det er, at man har en pistol for panden og

siger: Enten accepterer I paradigmeskiftet, eller også går I alle ned, og vi gå ned med jer. Men hvis I vil overleve, må I acceptere dette skifte. Og hvis vi havde en international kampagne – som vi har lidt af – men hvis vi havde en virkelig kampagne, ville presset blive større på den tyske regering, som er dér, hvor presset må ende.»

Lyndon LaRouche understregede ligeledes betydningen af politikken for reorganisering af Deutsche Bank:

»Understreg det igen, for det er historien. Det er præcist, hvad I må håndtere, og det er, hvad I må kæmpe imod.»

**Red Deutsche Bank for at
finde en løsning, der vil
redde menneskeheden!**

**LaRouchePAC Internationale
Fredags-webcast, 15. juli
2016**

Helga Zepp-LaRouche: Jeg tror, det er almindelig kendt blandt absolut alle i det internationale finansielle samfund, og i alle regeringer og blandt alle relevante personer i politiske stillinger i den transatlantiske sektor, at det, jeg nu siger

her, er absolut sandt. Med andre ord: bankiererne og de ansvarlige personer i det internationale finansielle system alle er klar over, at dette system er absolut bankerot; håbløst bankerot. Det står umiddelbart foran en nedsmeltning, i langt større skala end den, der fandt sted i 2008, af den meget simple grund, at alle de indikatorer, der var til stede, før Lehman Brothers og AIG gik ned, er til stede nu, men i langt større skala.

[Vi arbejder på en dansk oversættelse af hele webcastet. Bliv på kanalen!]

Engelsk udskrift:

SAVE DEUTSCHE BANK TO FIND A SOLUTION THAT WILL SAVE MANKIND!

**LaRouche PAC International Webcast
Friday, July 15, 2016**

MATTHEW OGDEN: Good evening! It's July 15th, 2016. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly webcast on larouchepac.com. I'm joined in the studio tonight by Benjamin Deniston; and we're joined by a very special guest, via video, Mrs. Helga Zepp-LaRouche. Helga Zepp-LaRouche is the founder of the Schiller Institute, and also Chairwoman of the German BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, Civil Rights Movement Solidarity) political party.

Helga LaRouche is joining us tonight to discuss the initiative that she and Mr. Lyndon LaRouche have taken this week to act in a very decisive manner to avert World War III and a global economic blow-out. This concerns the situation that

Deutsche Bank now finds itself in.

I would like to begin by reading a Statement that Mrs. LaRouche issued a few days ago, on July 12th of this week. We will then follow that Statement by a discussion with Mrs. LaRouche herself. In the Statement that Mrs. LaRouche issued, titled "Deutsche Bank Must be Rescued, for the Sake of World Peace," Helga wrote the following:

"The imminent threat of the bankruptcy of Deutsche Bank is certainly not the only potential trigger for a new systemic crisis of the trans-Atlantic banking system, which would be orders of magnitude more deadly than the 2008 crisis, but it does offer a unique lever to prevent a collapse into chaos.

"Behind the SOS launched by the chief economist of Deutsche Bank, David Folkerts-Landau, for an EU program of EU-150 billion to recapitalize the banks, lurks the danger openly discussed in international financial media, that the entire European banking system is {de facto} insolvent, and is sitting on a mountain of at least EU-2 trillion of non-performing loans. Deutsche Bank is the international bank, with a total of EU-55 trillion of outstanding derivative contracts and a leverage factor of 40:1, even outdoes Lehman Brothers at the time of its collapse, and therefore represents the most dangerous Achilles heel of the system. Half of Deutsche Bank's balance sheet, which has plummeted 48% in the past 12 months and is down to only 8% of its peak value, is made up of Level-3 derivatives, i.e., derivatives amounting to circa EU-800 billion without a market valuation.

"It probably came as a surprise to many that Lyndon LaRouche called today for Deutsche Bank to be saved through a one-time increase in its capital base, because of the systemic implications of its threatened bankruptcy. Neither the German government with its GDP of EU-4 trillion, nor the EU with a GDP of EU-18 trillion, would be able to control the domino effect of a disorderly bankruptcy.

"The one-time capital injection, LaRouche explained, is only an emergency measure which needs to be followed by an immediate reorientation of the bank, back to its tradition which prevailed until 1989 under the leadership of Alfred Herrhausen. To actually oversee such an operation, a management committee must be set up to verify the legitimacy and the implications of the obligations, and finalize its work within a given timeframe. That committee should also draw up a new business plan, based on Herrhausen's banking philosophy and exclusively oriented to the interests of the real economy of Germany.

"Alfred Herrhausen was the last actually creative, moral industrial banker of Germany. He defended, among other things, the cancellation of the unpayable debt of developing countries, as well as the long-term credit financing of well-defined development projects. In December 1989, he planned to present in New York a plan for the industrialization of Poland, which was consistent with the criteria used by the Kreditanstalt für

Wiederaufbau (KfW) for the post-1945 reconstruction of Germany, and would have offered a completely different perspective than the so-called 'reform policy,' or 'shock therapy', of Jeffrey Sachs...."

Helga completes this Statement by saying:

"Herrhausen's assassination has gone unpunished. However, there exists 'the dreaded might, that judges what is hid from sight,' which is the subject of Friedrich Schiller's poem {Die Kraniche des Ibykus}. The Erinyes have begun their dreadful dance.

It is now incumbent upon all those who, in addition to the family, have suffered from the assassination of Herrhausen, upon the representatives of the Mittelstand, of the German economy and the institutional representatives of the German population, to honor his legacy and to seize the tremendous opportunity which is now offered to save Germany."

With that said, Helga, would you like to follow up at all with any opening statements?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Well, I think that it is absolutely known to everybody in the international financial community and to all governments and all relevant people in political positions in the trans-Atlantic sector, that what I'm saying there is absolutely true. In other words: the bankers and [those] responsible for the international financial system all know that this system is absolutely bankrupt, hopelessly bankrupt. It's

about to blow up in a much, much bigger way than 2008, for the very simple reason that all indicators which were there before Lehman Brothers and AIG went under, are there, but much more.

The famous instrument box which they were using, or pretending to use, in 2008, has been used up: quantitative easing, zero interest rate, negative interest rate, helicopter money. Right now you have the situation – and we have this from

extremely reliable contacts in the banking community who agree with us – where all the central banks are printing money, paper

money, like crazy, because they know perfectly well that helicopter money is not just electronic, but if you would have a

banking run right now, the whole thing would evaporate within a

very short period of time, in hours.

This is a situation where if you have an uncontrolled, chaotic collapse, which is right now eminently possible, because

you have several [inaud 0:07.39]. Not only Deutsche Bank.

You have the Italian Banking sector about to blow. You have the

British situation after the Brexit. The entire European banking

system is absolutely bankrupt. If you had an uncontrolled collapse, well, as one banker told us, after he read this statement of mine, he said, "If this is not remedied in the short

term, we are looking towards a Europe of chaos, disorder, and revolution."

The biggest danger, apart from World War III directly, would

be a plunge of the trans-Atlantic sector into chaos. Therefore,

my husband – who has a unique record of being right, in terms of

forecasting, and being unique, in terms of coming up for proposals how to remedy the situation – made this very surprising comment: that Deutsche Bank, of all banks, should be singled out, they should be saved, one last time, but not without conditions: They must immediately be put in a sort of receivership. A management commission should be in charge. And then they need a new business plan, which must go back to the philosophy of Alfred Herrhausen, who was the last moral banker in all of Europe, and who had a completely different philosophy.

We had all kinds of reactions about that. It turned out the banks are much more hated than meets the public eye. People said, "Let these banks go bankrupt! Why don't you just close them down? Nationalize them! Bankrupt them!" You had an outpouring of anger coming from people you would not expect it – conservative industrialists, politicians who normally are not speaking in radical tones at all – but what came out was an explosion of anger.

It is very easy to be angry about the situation. If this thing collapses in an uncontrolled fashion, all the life-savings of people will be ruined. The majority of the people will have to pay, and this will be associated with poverty. Millions of people dying. This is not a joke.

It's not enough to be "against" something; even if banks have behaved completely criminal and immoral. Deutsche Bank is spending right now such enormous amounts of money on legal

fines

for illegal activity from LIBOR swindles, all kinds of shady operations, so that they had to write down their profit warnings.

It's not the question of "doing a favor" to Deutsche Bank. Not at

all! The question is: you must find leverage; how to bring this

thing in order, before the whole thing ends up in a collapse, causing an absolute uncontrollable situation.

That is why the reference to Alfred Herrhausen is really

extremely important, because he was the head of Deutsche Bank. He

was a banker. Deutsche Bank had a different policy, and therefore, when you say, "We have to back to the philosophy of Alfred Herrhausen," at least the older generation knows exactly

what that means. Therefore, I think we should really spread this

and force people to put pressure on the situation, that this is

being done. You have to "unwind" the outstanding derivatives. You

have to deal with the situation that Deutsche Bank has EU-55 trillion in outstanding derivatives. Half of their balance sheet

is without market valuation, which means that it's practically worth nothing, because you can't really sell it.

If you have an uncontrolled collapse, then that could be

really what brings down the whole thing in a chaotic way. If you

go the way Mr. LaRouche has proposed, then you can have an orderly resolution of this bankrupt system, and replace it with

one which is in the interest of the people. So, it's not just

a
technical proposal. Several people, in response to my
statement,
said, "This is probably the very last chance we have to
prevent a
catastrophe."

OGDEN: I would like to get a little bit more into the
significance of the role played by Alfred Herrhausen in a
moment;
but before we get to that, Helga, maybe you also say a little
bit
more about what the strategic context of this intervention is,
especially from the standpoint of the role that [inaud 13:06]
play, not only as the only viable economy in Europe right now,
but also the emphasis that Mr. LaRouche has placed on the
relationship between Germany and Russia, being the only means
by
which we can prevent the outbreak of a thermonuclear conflict.

ZEPP-LAROCHE: Well, people have now all kinds of
proposals,
like "Tobin Tax," "tax the speculators" – all these proposals
are floating around. What they don't consider, is that when
we're
taking about banking, we're not talking about money or
financial
questions; we're taking about the physical pre-condition for a
society to exist. Fortunately, the German economy, despite all
of
these paradigm shifts which have occurred in the last 25 years
to
the worse, the German economy is still an economic powerhouse.
You still have a very large concentration of very productive
middle-level industry. Middle-level industry is normally where
all the patterns are made, the technological innovation
occurs.

That is really the backbone of the productive economy.

The question is: this German economy, without which all of

Europe would not function, absolutely must be protected, and not

only be protected, because right now, it is already many, many small firms which are in danger. There are other factors, like the crazy [nuclear] energy exit of Mrs. Merkel, which has increased the price of energy tremendously, but the German economy is sort of weakened; but it is still the absolute crucial

factor because in Germany you have a lot of the industrial potential which is needed not only for all of Europe, but in order to get the whole question of Eurasian cooperation on a sound ground, you need the German economy. The whole question of

the German-Russian cooperation, German-Chinese cooperation in the

development of the Eurasian Silk Road, is absolutely crucial.

So, the question is the productivity. And what has happened

with the paradigm shift of all the successors of Herrhausen – I

don't want to name all of them – but all of them went into this

high-risk maximization of profit no matter what. Ackermann wanted

25% profit, preferably every month; and they went into these completely crazy derivative operations, so that Deutsche Bank is

today {the} leading bank in terms of derivative exposure. With \$55 trillion in outstanding derivatives, that's with a GDP of the

German economy of \$4 trillion a year; it's more than 10 times more, even 12 times more the GDP of the German economy. So

Deutsche Bank long has stopped to be Deutsche Bank; it's now operating from London, from New York. It has become one of the

most aggressive investment banks in the world. But if it goes bankrupt, which it could at any moment; and that's why the chief

economist Mr. Folkerts-Landau put out every day since Sunday, he

put out an urgent call saying this recapitalization of the European banks must occur, or else calamity will happen. If Deutsche Bank would go under, the German economy – and with it,

all European economies – would collapse; and therefore, it's not

a question of choice. Obviously, to just put out more bail-out packages per se, as the ECB [European Central Bank] and the EU Commission have done in the past, is completely useless because

it makes the problem worse. Right now, it has reached the limit;

because after helicopter money, what else do you want to do?

It is not a choice; it is a life and death question, not

only for Germany, but really for the entire trans-Atlantic sector.

OGDEN: Now, you have emphasized that the circumstances around the assassination of Alfred Herrhausen continue to be a crime that the truth has not yet been told fully about. It's something that in the United States, we can relate to the assassination of John F. Kennedy, in terms of the magnitude of what this meant for the turning point in the policy of Germany at

that time. Obviously, it was in the context of the collapse of the Berlin Wall in the beginning of November 1989, and just less

than one month later, at the very end of November, November 30th,

Herrhausen was assassinated in a very sophisticated attack on his

convoy as he was travelling from his home to the Deutsche Bank headquarters. You said, Helga, in an article that you wrote in 1992 titled, "New Evidence Emerges in the Herrhausen Assassination Case," you said, "The key to the motive behind Herrhausen's assassination lies in 11 pages of a speech he was to deliver in the United States only four days after he was ambushed. The speech contained Herrhausen's vision of a new kind of relationship between eastern and western Europe, which would have fundamentally altered the world's future course." And then you have a quotation from the speech, which I think is shocking when we go back and read that today, in consideration of what Mr.

LaRouche and you were also both advocating for at that time. What he said, or what he was to say, in that speech that was never delivered, was the following:

"There should be assurances that the new credit will flow into specific, promising projects. It is therefore advisable that the export guarantees which the German Federal government wants to expand, be tied primarily to specific projects. In this connection, at this year's annual meeting of the IMF and World Bank in Washington, I proposed setting up a development bank on the spot; i.e., in Warsaw. Its task would be to bundle the aid and to channel it according to strict efficiency criteria. My vision is that such an institution could function somewhat like the Deutsche Kreditanstalt für Wiederaufbau, which traces its origins back to the Marshall Plan."

So, when you compare that speech that Herrhausen was about to give four days after he was assassinated, to what Lyn said in his speech in West Germany at the Kempinski Hotel in 1988, when he forecast the reunification of Germany and the collapse of the Berlin Wall, he said:

"Let us say that the United States and western Europe will cooperate to accomplish the successful rebuilding of the economy of Poland. There will be interference in the political system of government, but only a kind of Marshall Plan aid to rebuild Poland's industry and agriculture. If Germany agrees to this, let a process aimed at the reunification of the economies of Germany begin; and let this be the {punctum saliens} for western cooperation in assisting in the rebuilding of the economy of Poland."

So, I think in the context of this speech that Herrhausen was about to deliver in New York, his cooperation with Helmut Kohl in terms of the reunification of Germany; and also the fact that he was on record calling for the debt relief – at least a partial debt relief, if not a full debt forgiveness of the Third World countries. He had met with the President of Mexico in 1987; he had surprised the world by delivering a speech at the World Bank in 1987 calling for the forgiveness of the debt of the Third World. All of these are right in parallel with what you and

Lyn

were advocating for, going all the way back to 1975, back to the

Operation Juarez and also with this Marshall Plan Productive Triangle proposal at the fall of the Berlin Wall. So, I think that certainly puts his assassination in the correct context to

understand {qui bono}. Who benefitted from the fact that he was

killed?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think I would to take it a little bit

back, because this is not just a question of a murder which occurred 27 years ago. I want to recall what the period was, because most people have forgotten that Germany was not always unified; that the Berlin Wall came down. But this was one of the

most traumatic developments in the post-war period. You remember

that you had the peaceful demonstrations in the G.D.R. [East Germany], the Monday demonstrations; the Warsaw Pact still existed, and it was not clear what would happen. Would this lead

to another 1956 like in Hungary, or a new Prague Spring, where Russian or Soviet tanks come? Then the wall came down, and Mr. LaRouche had this idea about the German unification which you referenced, which he presented in the Kempinski Hotel in 1988; so

we had a plan. We put out immediately this proposal for the German unification, to have a mission; to have the Productive Triangle to take the region from Paris, Berlin, Vienna – the economic powerhouse of the world at that time – and develop corridors into eastern Europe to transform Europe. We were the only ones who had any idea, because we were the only ones who even had an inkling that the Soviet Union would collapse; which

Mr. LaRouche had already proposed in 1984. He said, if the Soviet Union sticks to their military policy of the Ogarkov plan, which was basically the idea to gain world dominance; then they will collapse in five years. And I can assure you, not even the German government had any idea that unification would be real; even if that was the primary political goal of the entire post-war period. Then the Wall came down; and in the official documents which the German government published ten years later, they admitted they had no contingency plan for the case of German unification. Can you imagine that? That was the policy goal number one to have German unification; and they had no plan. But we did have a plan.

So, then developments became extremely traumatic. On the 28th of November, Helmut Kohl did probably the most important step in his entire political career by putting forward the 10-point program. This was not yet a program for German unification, but it was a medium-term plan for the moving closer together of the two German states; the West German and East German states in a federation. But he did that without consulting the Allies, and he did it without even consulting the liberal coalition partner, Mr. Genscher; but it was a first baby step in the direction of two German sovereignties. We know now that Francois Mitterand put an ultimatum to Kohl and said, either you give up the German D-mark and its being replaced by a European common currency – what became the euro – or we will not agree to German unification.

Two days after Kohl had put out this 10-point program,

Herrhausen was assassinated. Everybody in the German elite at that point – and we talked to many people at that time – said this is not just an assassination, but since Herrhausen was the closest advisor to Kohl, this was a message to Kohl. Don't stick your head out; do not dare to pursue and assert sovereignty. Because Germany in the entire post-war period was an occupied country; and at that time the saying went, "The best-kept public secret of NATO is that Germany is an occupied country and will remain an occupied country." So by Kohl making this tiny baby step in the direction of sovereignty with the 10-point program, that obviously was the contributing factor why this assassination occurred. As you said, if Herrhausen would have made this speech in New York in the following week, you would have had a proposal coming from the leading banker which was practically in principle identical to what Mr. LaRouche and I proposed at the time; namely, that the unified Germany should take Poland as an example for the economic transformation of all the other countries of the Comecon.

Then naturally, everything went haywire. The following EU summit in the beginning of December in Strasburg, everybody started to attack Kohl; and in an interview later, he said these were the darkest hours of his life. The circumstances were such that despite the fact that Kohl knew that the euro would not function, he said this is against German interests; and he

knew

absolutely that you cannot have a European common currency without political union. So, he knew it wouldn't function; he knew it was against German interests. But he was forced by the circumstances to accept it, because you had Bush, Sr. who had the

policy of containment of Germany in the EU. It is well established that originally Bush was against the German unification; and only because such more experienced political advisors like Brent Scowcroft told him if you are now against German unification, then the United States will lose all influence in Europe, so we have to basically agree to it. But let's make sure Germany gets contained. And that is what led to

the infamous EU Maastricht agreement, which was the beginning of

turning the EU into an imperial adjunct of the Anglo-American system. Helmut Schmidt, the late German Chancellor, in an equally

surprising interview recently before he died, said the whole Ukraine crisis, which is right now what could be the trigger point for a war with Russia; really started at the Maastricht agreement, because this is when the EU decided to do exactly what

NATO has been doing ever since. Namely, to go for an eastward expansion and move the EU and NATO just up to the borders of Russia.

So, the decision which was made in these really traumatic

weeks and month, set the course; and if Herrhausen had been alive

and advised Kohl, these conceptions could have been implemented

and history would not be at the point where we are now. So, the

Herrhausen assassination not only meant the lost chance of 1989;

everybody agreed at that time this was an historic chance that happens at best once a century. I called the star hour of Germany, because if you had the unified Germany developing a peace plan for the 21st Century together with Russia, the whole

world would look completely different. But as I said, all the successes of Herrhausen went in the direction of high-risk speculation, globalization, money for money's sake, the rich become richer, the poor become poorer, and all the problems we have today. All the problems we have today are not just caused by

this one assassination, but the assassination is symptomatic for

the paradigm shift to the worse.

It's a murder which is unpunished; the so-called murderers,

the third generation of the Red Army Faction probably never existed. There was even in the first German TV channel a documentary which said there has never been any evidence that any

of the persons who supposedly were the murderers, ever really existed. So, the {qui bono} – well, it's the financial oligarchy

which profited; and it really has the smell of something quite different – of an intelligence operation – as many of the leading figures who did not fit the Yalta norm were assassinated.

But with the Herrhausen case, as you said, for Germany this is as

important in terms of paradigm shift as the assassination was of

John F. Kennedy.

And right now, when the entire banking system is absolutely

at the verge of collapse, it is the last moment to do justice and

really go back to the policies of Herrhausen. Even so, almost

nobody knows anymore what real industrial banking is, because they are so money-greedy and absolutely suckers for the latest profit, that it would be a real uphill battle. But that battle must be fought if Europe and Germany and the rest of the trans-Atlantic sector are to survive; and probably beyond that, much of the world.

BEN DENISTON: Well, I think just looking at this transition period, I know that you and Mr. LaRouche had both made a warning that I think is very appropriate just to state in this context.

That around the fall of the Wall, this lost chance of '89, you had explicitly said to the world, if we attempt this bankrupt, collapsing Soviet system with an equally bankrupt trans-Atlantic

system, you're going to head to a collapse that's worse than what's happening now. I'm paraphrasing you; you might know more

exactly how you stated it. But it seems like that really bridges

this whole process from '89 to what we're seeing today as the culmination, the expression of what you warned of at that time. I

think a challenge we have is to get across the importance of acting now on the level needed to make this shift we're talking

about. What Lyn has laid out with this reform program for Deutsche Bank is the beginning out of this new paradigm. I think

it's important to see it as an intervention in this whole collapse process you both had warned about and forecast this would be the consequence of failing to act then. That should give

us greater impetus to know how important it is to act now

while
we still have the chance.

ZEPP-LAROUCHE: I remember that at that time, you had the problem of the Bush administration, Margaret Thatcher, Francois Mitterand, who absolutely really ganged up to prevent Germany from assuming any such role of having an independent policy; especially in respect to Russia. They were always saying, "Oh, the West has won over communism." The only other person outside of us who totally contradicted them was John Paul II, the Pope of the time; who said, the people who now are triumphant and say the market economy is winning over communism, are absolutely wrong.

If you don't believe it, look at the condition of the Third World, to see that the West has not won; because the moral condition of the developing countries speaks to the contrary.

Naturally, that is all the more true today; because if you look at the inhuman treatment of the refugee crisis, for example.

They are still coming by the hundreds, every week by the thousands, over the Mediterranean; drowning. Even more are starving and dying of thirst and lack of water trying to cross the Sahara. That is also the condition of this system. The system

is what causes all of this; and therefore, it is absolutely high

time that we come to the question of how can we – as a human civilization – give us an economy and a financial system which is adequate to human beings? And I think it's very important that

we go back to the question of what is actually the creation of

wealth? Is it what Margaret Thatcher said, is it the ability to buy cheap and sell expensive? The famous speaking of Margaret Thatcher being the daughter of a grocery trader, or is it the possession of raw materials? Or is it the control of the financial system? No; it's not. The only source of wealth is the creative power of the human being; and when that creative power is applied, then you have scientific and technological progress. That is then leading to an increase of productivity in the economy.

That has been the battle between the American Revolution and the British Empire; between the free-traders and people like Alexander Hamilton who insisted that it is the creative power of labor which causes the well-being and the living standard and the longevity of the people. That was the philosophy of Friedrich List, the great German economist, who is now the most famous economist in China, by the way. That was the policy of Friedrich List and Henry C. Carey, the advisor of Lincoln; who both advised and through such people as Wilhelm von Kardoff, who was the head of the German industrial association in the time of Bismarck. Who changed the mind of Bismarck from being a free-trader into being an absolute believer in a protectionist system and the idea that you have to further the productivity and creativity of your own population as the only source of wealth.

So, there is a lot of history involved; and what we are really talking about is taking Germany back to the ideas of

Bismarck, of Friedrich List, of Henry C. Carey, of Dr. William Lautenbach, who in 1932 presented a plan to the Friedrich List Organization in Germany which was identical with what Roosevelt

had proposed with the New Deal and the Reconstruction Finance Corporation, Glass-Steagall, Bretton Woods. That was all in these

proposals by Dr. William Lautenbach, who as history knows, unfortunately were not taken up; but instead you had Hjalmar Schacht, you had Hitler, you had before Mussolini, Franco, Petain, and you are in bed with fascists.

The question today is, can we, in time, go back to those

conceptions which have proven to be productive and valuable for

the economy; or are we plunging into a catastrophe of new fascism

and new wars? So, on this question of Deutsche Bank, most people

are so in the day-to-day making money, profits, and balance sheets, and having dollar notes coming out of their eyes, that they have forgotten that there is something much more important

about human life. And that is the happiness of people; the common

good of people.

The reason why in this call to honor the memory of Herrhausen, using this crisis of Deutsche Bank now as a real paradigm shift to go back to these policies; why I mentioned the

great poem by Friedrich Schiller "The Cranes of Ibykus." And by

the way, I would really urge our audience right now, who probably

are not familiar with that poem, we have a translation which we

can put on the website so it's easily accessible. But this

poem

is so powerful; it's written by Friedrich Schiller. It discusses

not only the murder of the beloved poet Ibykus, but more importantly even, it discusses the power of nemesis; the power of

natural law, which is a power which works in reality. It's not that God punishes every little thief who steals something immediately by chopping off his hand; but it is a power which revenges great injustice. And this poem discusses this in a very

beautiful way by resorting to the Greek nemesis, this idea which

was used in great Greek dramas to demonstrate this principle of

the Erinyes. That there is this power that revenges this murder

and other injustices; that there is a higher power than the arbitrariness of people's will. The poem is very, very powerful.

As a matter of fact, I would even urge you to learn German, just

to read and understand that poem; because it teaches something about history. I think right now the Erinyes, those goddesses of

revenge which Friedrich Schiller has in this poem marching in the

amphitheater – in circles – they are bringing forward this higher power by the prism of the poem. It's a very, very powerful

way of reminding people that there is a higher power than what people think when they read the daily newspaper. So, please make

the effort. Read it; in English if you have to, but read it in German because there is another dimension to history than what people think. And only if you bring this forward this inner strength, this inner power which people have almost lost in

the
trans-Atlantic sector because people small. They feel
impotent,
they feel helpless. But what we have to unleash is exactly
this
inner strength so that people really become truly human again,
and take the history and the destiny in their own hands. And
that's exactly what the message is of Friedrich Schiller; who
always thought that man is greater than his destiny by
resorting
to these kinds of inner powers and higher authorities than the
laws of money.

OGDEN: Well, you cited the Ibykus principle in your
keynote
speech to the conference that you hosted three weeks ago in
Berlin; this extraordinary conference. But I thought in that
context also, you made it very clear that history is working
according to a higher law. That conference came just days
after
the Brexit vote which shocked everybody and threw all of
Europe
in disarray. But you said, this is the Erinyes principle in
action. Tony Blair lied to get us into the Iraq War. The Iraq
War
set off a series of regime-change operations in the Middle
East
that have completely destabilized this region. That has, in
turn,
created this refugee crisis; and now you have the Brexit and
the
disintegration of Europe as the Erinyes beginning their
dreadful
dance, as you said in this statement once again.

I think that's also highly relevant in the context of
the
anticipated news today, where people have read in the press

that
the 28 pages, which we have fought for years to force the
release
of these 28 pages; the reports are in the press that these
very
well could be released today. In what form, we don't know; how
heavily redacted, we don't know. But again, this is the
Erinyes
acting, and it's our responsibility to understand this as a
principle of history; and to continue to understand that the
moral arc of the Universe may be long, but it does bend toward
justice. I think Martin Luther King also understood what
Friedrich Schiller was getting at in this poem, as you said.

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think that having said that, I want to
come back to the absolute need to find a handle; because right
now the problem is, nobody has a handle on how to intervene
with
this financial crisis. And if the proposal of Mr. LaRouche is
taken seriously, you have a way of dealing with the
consequences
of avoiding the dangers of an uncontrollable collapse. You
have
to untangle this; you have to shut down this derivative
system;
you have to shut down the bubble. You have to do it in an
orderly
manner, because there's no point to just say let's just close
it
down or tax it or whatever. You have to find a skilled level
of
how you take management of a bank – in this case, the Deutsche
Bank; you have to put in a supervisory management commission
which has to evaluate the validity and integrity of the
outstanding obligations. Many of the derivatives have much
more
than two parties; they have two, three, four, and more

parties.

You have to untangle that. You probably have to write down the nominal value of these outstanding obligations. That way, you can

put a new basis, a new business plan for the bank which is in cohesion with the idea of credit policy in general. But you have

to start to do that somewhere. The Herrhausen history and tradition is exactly what makes it very practical. We are not proposing something completely outlandish, utopian; this was the

policy of Deutsche Bank at one point.

So therefore, I want to bring it back to this point; and I

would really urge all the people who are watching to make sure this proposal is being distributed to all institutions which have

anything to do with the economy, with industry, with people in political positions who should take care of the common good.

And

make sure that we get a serious debate. I know that in both election platforms of the Democratic Party and the Republican Party, you have the Glass-Steagall law in the platform. Now that

is very good; we will have the conventions in the next weeks.

This is not necessarily the stated position of the candidates; but it is in the platform. So there is hope that if we mobilize

in the right way, this change can occur before it's too late.

But

it's really one second, or maybe a nanosecond before midnight; so

it's not a time for complacency. It's a time for action.

Therefore, I would really urge you to join us; because we have a

beautiful future ahead of us if we do the right thing. If we miss

this moment, it can be the end of civilization; because the war danger is very real, not only in respect to NATO against Russia, but also the escalation around the South China Sea. We are not in a political void, but we are in one of these moments in history where a lot depends on the individual courage and the individual action. Therefore, I really ask you to join us to bring history in a better direction.

DENISTON: Absolutely.

OGDEN: Thank you very much for joining us today, Helga. This was a special broadcast, and I think a very important and timely one for the American audience. We're going to make the statement that you wrote on this subject – which I read from in the beginning of the broadcast – available in the video description to this video and also on the website. This is absolutely one of the key pieces of material that people can use to, as you said, to do outreach to all the key layers in the United States and elsewhere to put this proposal very seriously on the table. We will also make the English translation of "The Cranes of Ibykus" available to our audience as well.

Would you like to make any final remarks before we close, or is that a good place to conclude our broadcast?

ZEPP-LAROUCHE: I just would like to really express my hope that enough people recognize that we have now a point where history will be either totally a catastrophe – and most people are already thinking that; the people who are not completely dead because of drugs or other problems, they know that we are in a really unprecedented civilizational crisis. Even worse than any of the prewar situations of the 20th Century. Just yesterday, one of the key advisors of the Kremlin said, all the signs are of a prewar period; and that's true. We are in a prewar period; and unless we remove the real reason for the dynamic for war, which is the danger of a collapse of the trans-Atlantic financial system. Unless we remedy that, I'm almost certain that war will happen; and if that war would happen, it's the logic of war that in that case all weapons available will be used. In the case of thermonuclear weapons, that would be it; there probably would not anybody to even record what happened, because it would be the elimination of civilization. And therefore, the remedy of the financial crisis is not just a banking technical affair; it really is the question of putting society back on a course where we all can survive as a human civilization. In a certain sense, it's what {The Federalist Papers} discussed. Can we give ourselves a political order which is suitable for man to organize his own affairs and govern according to the common good? So, it's

a much larger issue; and I'm very optimistic that it can be done.

But it requires an extraordinary effort, and it requires all of you.

OGDEN: OK, thank you very much for joining us today, Helga.

Hopefully, we can do this at some point again in the future.

Thank you all for tuning in. Please stay tuned to

larouchepac.com; and take this discussion and take what Mrs.

LaRouche just had to say very much to heart. So, thank you very

much and good night.

**Bankkollaps? Lyndon LaRouche
understreger:**

**Gå tilbage til 'Gå' og Start
forfra!**

**Produktivitet er af primær
betydning – Herrhausen-
metoden**

15. juli 2016 – Her til morgen gentog Deutsche Banks cheføkonom David Folkerts-Landau i et interview på CNBC-TV sit krav om en bailout/genkapitalisering for de europæiske banker og sagde, at centralbankens politik er en fiasko og ødelægger kanalen for kredit til SME-sektoren (Små og Mellemstore

Entrepriser). Efter en briefing om dette bemærkede LaRouche, at spørgsmålet er meget fornuftigt, men, af de involverede elementer er nogle kendte, mens andre repræsenterer tvivlsspørgsmål. Han pointerede betydningen af Alfred Herrhausen, formand for Deutsche Bank fra 1971 og frem til november 1989, hvor han blev myrdet.

LaRouche sagde, at kapitalisering som sådan ikke er et effektivt instrument for situationen. De tvivlsomme værdier bør annulleres. Det er den eneste måde at komme ud af dette rod på. Det er ligesom at få en syg person til at blive endnu mere syg, og så kalde ham én, der 'med succes er blevet mere syg!'

Det er selve fremgangsmåden, der er problemet. Deduktiv tænkning er altid problemet. Vi står med et svindelnummer, et system, der er et falsum. Så vi må tilbage til 'Gå' og starte om igen. Man kan ikke forsøge at 'fikse det'. Det er ikke et 'fiks det'-problem.

Overvej det følgende: Hvad er det økonomiske system? Man må følge det, Herrhausen var i færd med at etablere. Han blev myrdet for at annullere denne indsats, der skabte den ødelæggelse, der fulgte. Det var formålet med mordet. Enhver idé om at »forhandle« et skifte vil være et falsum.

Der må komme en annullering af såkaldt rigdom, der ikke er berettiget til at bære dette navn. Se så på, hvad der er tilbage. Find ud af, hvad der skal gøres. Der må være et selvudviklende program for produktivitet. IKKE en proces, hvor man tinger! Man skal ind på en anden kurs. Kursen kan ikke være forhandling. Man må udvirke produktive evner, og udvirke øget produktivitet på permanent basis.

Graden af produktivitet er den primære skabelse. Man kan ikke »tilføje« noget ved at tilføje det. Man skal bygge noget nyt, til en start. Annuller alle former for forhandling. Man skal acceptere Herrhausens program. Accepter *hans* program, ikke

noget i den retning. Motivet for at myrde ham, øjensynligt af de franske og britiske netværk – var at standse dette system. Vores fremgangsmåde må være den, ikke at tale om »forhandlinger gennem tilpasninger«. Vi må eliminere det nuværende koncept om et finanssystem, ikke »udbedre« finanssystemet. Vi ønsker ikke et »blødere system«. Glem alt om penge, og tænk i stedet på økonomi, hvad det gør for økonomi.

Det, som det britiske/franske system gjorde ved at myrde Herrhausen, var for at forhindre en flugt fra svindelen. Man kan ikke »fikse op« noget, der var et falsum fra begyndelsen. I dag må vi komme op med et godt instrument. Afslutte det, der var forkert dengang, og nu.

Det er simpelt: 1) Herrhausen blev myrdet; og 2) briterne og andre systemer var involveret. De gjorde det for at nedlægge alt, der var forbundet med ham. Gerningsmændene havde til hensigt at forhindre Herrhausen, eller noget som ham, i nogensinde at tage styringen. Se lige på, hvem der stadig er der – George Soros, et førende problem, og britisk.

Foto: Alfred Herrhausen (1930 – 1989), tysk bankier og formand for Deutsche Bank. Var fra 1971 og frem til sin død medlem af bankens bestyrelse. Rådgiver til kansler Helmut Kohl. Ingen er nogen sinde blevet straffet for hans mord.

Nødaktion over for Deutsche

Bank eneste måde at redde Europa og verden

14. juli 2016 (Leder) – Selv, mens tåber som Angela Merkel og Wolfgang Schäuble holder fast ved, at både de italienske banker og Tysklands største bank, Deutsche Bank, ikke er i alvorlige vanskeligheder, udvider cheføkonom for Deutsche Bank, David Folkerts-Landau, sin tidligere advarsel om, at hele EU-banksystemet er på randen af kollaps. Han lagde i vid udstrækning skylden for dette på den Europæiske Centralbanks præsident Mario Draghis *Quantitative Easing*, QE (kvantitative lempelser; 'pengetrykning') – med ubegrænset opkøb af skrantende obligationer – og med nedsættelsen af rentesatserne til negative værdier. »Europa er alvorligt syg«, sagde han i et interview med *Die Welt* og tilføjede, at en hurtig kur krævedes og i særdeleshed forholdsregler, der atter giver gnisten til økonomisk vækst, for uden vækst kan bankkrisen ikke overvindes.

Folkerts-Landau sagde, at levestandarden i hele Europa er alvorligt truet, og at dette er en væsentlig årsag til den hastige vækst af anti-EU-følelser i hele Europa.

Lyndon LaRouche har direkte intervenseret i denne krise og påpeget den faktiske årsag til denne krise, der udspiller sig – nemlig, det politiske mord i 1989 på formand for Deutsche Bank, Alfred Herrhausen, som LaRouche identificerede som den sidste tyske bankier, der forstod bankernes nødvendige rolle i skabelse af kredit til realøkonomien. Siden dette mord er Deutsche Bank, og tysk bankvirksomhed generelt, blevet overtaget af briterne, både rent bogstaveligt i den betydning, at briterne nu ejer Deutsche Bank, og også mht. at skifte over til spekulation snarere end produktiv investering.

Se: Helga Zepp-LaRouche: Deutsche Bank må reddes for verdensfredens skyld!

De fleste transatlantiske nationers økonomier er implicit bankerot, sagde LaRouche i en diskussion onsdag med sin Komite for Politisk Strategi. Men den tyske økonomi har i sig midlerne til at redde de europæiske økonomier, og videre endnu, pga. den historiske tyske helligelse til investeringer i videnskab og teknologi. Skulle Deutsche Bank gå hen og kollapse, advarede han, ville resultatet blive ikke alene et økonomisk sammenbrud i hele Europa, men også krig – global krig.

Alt imens en genkapitalisering af Deutsche Bank derfor haster, så må det ikke blive et spørgsmål om penge *per se*, i sig selv, men derimod en reorganisering af bankens enorme eksponering til stort set værdiløse derivater og dårlige lån, samt en tilbagevenden til produktiv investering sådan, som Herrhausen havde tænkt. Den tyske økonomi kunne dernæst levere den nødvendige margin for at bringe den europæiske økonomi tilbage til skabelsen af reel profit.

Krigsfaren kunne ikke være mere åbenlys end den er i dag. En af Putins toprådgivere, Sergei Karaganov, sagde til *Der Spiegel* i dag, at den udstrakte NATO-deployering af styrker på den russiske grænse, som blev yderligere implementeret ved NATO-topmødet i Warszawa i sidste uge, er en militær provokation, og at, »hvis NATO indleder en overskridelse – imod en atommagt som os selv – vil de blive straffet.«

På samme tid responderede Kinas ambassadør til USA, Cui Tiankai, i tirsdags til de multiple militære trusler mod Kina siden Obamas »omdrejningspunkt Asien« og den amerikanske intervention imod Kinas suverænitet i det Sydkinesiske Hav og sagde: »At sende disse hangarskibe og bombefly er en manifestation af loven, 'magt er ret'. Kina må derfor gøre modstand mod det og afvise det. Dette sker i den sande ånd af international lov. Og hvis det kan ske for os, kan det ske for hvem som helst.«

Der findes ingen delvise forholdsregler, der kan håndtere den

eksistentielle økonomiske og strategiske krise, der nu konfronterer menneskeheden. Der må komme en kreativ løsning, baseret på nye principper, og som hviler på den forståelse, at ethvert menneske har et kreativt potentiale til at bidrage til menneskehedens fælles mål. En afslutning af geopolitik, og af den dyriske filosofi, der lyder »alle mod alle«, mellem individer og mellem nationer, haster, er mulig og nødvendig.

Foto: Den Europæiske Centralbanks bygning.

Glass-Steagall: Europa på randen af total finansiel nedsmeltning

12. juli 2016 (Leder) – Europa konfronteres med tre mekanismer, der kunne udløse en nedsmeltning, et sammenbrud, af det transatlantiske finansielle system, og enhver af disse mekanismer kunne detonere, hvad øjeblik, det skal være. Og så er de endda på ingen måde de eneste kilder til det transatlantiske, London/Wall Street-ledede systems kollaps.

For det første er de italienske banker på randen af kollaps. Man har offentligt indrømmet, at de førende italienske banker har for 360 milliarder euro gæld, der er i betalingsstandsning – og uofficielle estimater sætter tallet langt højere. Men, som den italienske premierminister Renzi korrekt har advaret om, så er krisen omkring Deutsche Bank »hundrede gange værre«. DB sidder med aktuelle derivater til \$72,8 billioner og har et bjerg af insolvent gæld. I søndags krævede DB's cheføkonom David Folkerts-Landau en omgående haste-bailout af de europæiske storbanker til 150 milliarder euro – med start i hans egen DB. Iflg. EU-love, der trådte i kraft 1. januar,

skal banker først gennemgå en bailin (ekspropriering af visse typer indeståender), før de kan få en bailout (statslig redningspakke), og dette udgør i sig selv en sikker udløser af en systemisk nedsmeltning.

Fra mandag at regne konfronteredes Londons store ejendomsfonde med et stormløb fra investorerne, i kølvandet på Brexit-afstemningen, og udsigten til et umiddelbart forestående sammenbrud af hele den britiske ejendomsboble er meget virkelig. I en klar panik over den accelererende disintegration vred det regerende Konservative Parti armen om på den ene af de to tilbageværende kandidater til partiformandsposten for at trække sig som kandidat, således, at Theresa May kunne blive installeret som premierminister på onsdag – for at have en regering på plads til at håndtere den fremstormende krise.

Dette umiddelbart forestående, systemiske krak kan ikke adskilles fra den voksende fare for atomkrig i kølvandet på NATO-topmødet for statsoverhoveder i Warszawa i sidste uge.

Det er præcist pga. denne kombinerede fare for et kollaps ud i kaos og en potentiel udslettelseskrig, at Lyndon LaRouche har krævet en engangs-bailout af de tyske banker for at standse blødningen længe nok til at lancere et reelt skifte i politikken, baseret på **hans egne Fire Love** for, hvordan verdensøkonomien skal genoplives gennem kreditter, der er rettet mod at forbedre arbejdskraftens produktive evne, gennem investering i infrastruktur, fremskudt, videnskabelig grænseforskning, der anføres af en massiv udvidelse af rumprogrammet, og lignede tiltag. LaRouche advarede kolleger den 10. juli om, at, hvis Tyskland tager et styrtdyk ud i kaos, er krig umiddelbart overhængende. Tyskland sidder inde med nøglen til en ny europæisk politik over for Rusland, baseret på strategisk og økonomisk samarbejde, og hvis dette forhold spoles, vil konsekvenserne blive katastrofale.

Tiden er inde til at se den nuværende krises virkelighed i

øjnene, krævede LaRouche, og til at handle på basis af denne nødsituation, som krisen kræver det.

Læs: [LaRouches Fire Love til at redde USA](#) (og verden ...)

SUPPLERENDE MATERIALE:

Italienske banker og Deutsche Bank fører an i den transatlantiske sektors krak

11. juli 2016 – Pressen i den transatlantiske verden er fuld af dækning af krisen i Deutsche Bank og de italienske banker, som understreger betydningen af Lyndon LaRouches intervention, hvor han kræver en engang-bailout af Tyskland for at forhindre kaos i Europa, men baseret på behovet for gennemgribende ændringer i banksystemet for at forcere kreditter ind i realøkonomien og lukke derivativerne og andre spekulative bobler ned.

Russia Today har David Folkerts-Landaus interview med *Welt am Sonntag*, hvor cheføkonomen for Deutsche Bank (DB) krævede en haste-bailout til 150 milliarder euro, og det citerer også udtalelser fra Lorenzo Bini Smaghi, formand for Societe Generale, hvor han advarer om, at den italienske bankkrise kan brede sig til hele EU. DB-aktier er faldet 48 % i løbet af de seneste 12 måneder, Societe Generales aktier er faldet 63 %, og Bloombergs Europa-index over 500 banker og finansielle serviceselskaber er faldet med 33 %, det laveste i syv år. En tidslinje i *Bloomberg*-artiklen har titlen, »Deutsche Banks episke kollaps«, og som gør det ganske klart, at det europæiske banksystem nu står på randen af et umiddelbart krak.

RT har også en nylig, underskrevet kronik af George Soros, hvor han erklærer, at EU's kollaps er blevet »næsten uundgåeligt« siden Brexit-valget.

»Det katastrofale scenario, som mange har frygtet, har materialiseret sig og gør en disintegration af EU praktisk talt uigenkaldelig«, skrev han for Project Syndicate (som han finansierer kraftigt). Han tilføjede, at det finansielle kollaps i UK i kølvandet på Brexit var det værste i tre årtier. »Det europæiske projekts blotte overlevelse er indsatsen i forhandlingerne om, hvordan Brexit kommer til at forløbe.« RT's dækninger bemærker, at Marine LePen mødtes med den franske præsident Hollande og pressede på for at få en folkeafstemning om en «Frexit», men blev afvist.

Reuters har også en omfattende dækning af Folkerts-Landau-interviewet. Cityam, en online finans-publikation, bemærkede, at italienske banker sidder med insolvent gæld til 360 milliarder euro, og aktier i samtlige italienske storbanker og andre banker i Middelhavsområdet – Unicredit, Banca Monte dei Paschi di Siena, Banco Popolare og Intesa San Paolo (Portugal) – er faldet med 25 % siden Brexit-valget. Michael Hewson fra CMC Markets UK citeredes for at sige, »hvis Italien går ned, vil det tage resten af Europa med sig«.

The Street havde følgende hovedoverskrift tilbage den 5. juli, »Vil Deutsche Bank initiere den næste finansielle krise? Aktier kunne være på vej til nul«. Artiklen nævnte paralleller til Lehman Brothers og viste, at DB er i en langt værre tilstand end Lehman var mod slutningen. IMF advarede om, at det største overløb fra DB vil ramme Frankrig, UK og USA, der »har den største grad af overløb fra omverden, målt ud fra den gennemsnitlige procent af kapitaltab hos andre banksystemer pga. chokket i banksektoren i oprindelseslandet«. En grafisk fremstilling i *Wall Street Journal*, der nævnes af *The Street*, viser bank-til-bank-forbindelserne i Deutsche Bank. DB er belånt med over 40:1, langt værre end Lehmans 31:1 på tidspunktet for dens kollaps; og DB's aktuelle portefølje af

derivater udgør \$72,8 billioner, hvilket er 13 % af alle globale, udestående derivater. »Hvis domino-effekten opstår, vil Tyskland, med sit BNP på \$4 billioner eller EU med sit BNP på \$18 billioner ikke være i en position, hvor de kan få kontrol over det.«

New Europe online har hovedoverskriften, »Hvorfor Deutsche Bank er den farligste bank i verden«, og spørger, hvad prisen ville være for den tyske regerings bailout, versus konsekvenserne af at lade det nedsmelte med systemiske implikationer.

Bloomberg har også advaret om, at Londons ejendomsmarked er ved at krakke, og dette er endnu en konsekvens af Brexit. Standard Life Investments annoncerede, at fra og med i dag, vil de suspendere deres UK Ejendomsfond for at afværge investorer, der kræver deres penge tilbage. Dette udløser allerede smitte, med flere andre store ejendomsinvestorers meddelelse om lignede fastfrysninger af klienternes midler, og med endnu andre, der simpelt hen meddeler, at de trækker sig ud af eksisterende handler om prima ejendomsprojekter i London.

Samlet set er tilstandene i Italien, Deutsche Bank og ejendomsmarkedet i London mere end tilstrækkelige til at eksplodere hele den transatlantiske finansielle sektor. Det er præcis pga. denne allerede igangværende krise, at nødforanstaltninger, nøjagtigt i overensstemmelse med LaRouches krav, omgående må vedtages.